



EMPERYALİZME, FAŞİZME ve HER TÜRDEEN GERİCİLİĞE KARŞI

MÜCADELE

Say: 199 fiubat 2008 Masraf: 2 L

ATİK (Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu) Yayın Organı • İnternet: www.atik-online.org

ALMAN DEVLETİNİN YERLİ VE GÖÇMEN KİMLİKLERİNE YÖNELİK SALDIRILARINA KARŞI MÜCADELEYİ BÜYÜTELİM!

Alman devletinin yerli ve göçmen; devrimci ilericilerine yönelik saldırılar yoğunlaşarak devam etmektedir. Anayasanın 129a ve 129b maddesi, yani "terör örgütü" kapsamında sürdürülen bu saldırılar özellikle G8'ler zirvesi karşıtı hazırlıklar döneminde yoğunlaşarak günümüze kadar gelmesi bir tesadüf değildir. Dünya çapında iftici ve emekçilere yönelik yeni saldırı paketlerinin tartışılıp yürürlüğe giren bir zirve olan G8'ler zirvesine karşı Almanya'da ilk defa bu kadar yoğun karşıt hareket örgütlenmeye çalışılmıştır. Bunu gören Alman devleti bu hazırlıkları engellemek için saldırılarını yoğunlaştırdı.

devamı sayfa 3'de



Bochum Nokia İşçileri Fabrikalarını Kapatılmasına Karşı Mücadeleyi Büyütüyorlar

Dünyaca ünlü mobil telefon şirketi Nokia, 15 Ocak'ta yaptığı yazılı açıklamasında Almanya'nın Bochum kentinde bulunan Fabrika-

sını Romanya'ya yada Bulgaristan'a taşıyacağını duyurdu. Açıklamaya göre Mart ayından itibaren 2300 fabrika çalışanı iftinden çıkarılacak.

devamı sayfa 4'te



Almanya'da Göçmen Gençlik Seçim Malzemesi Durumunda



Almanya'da Aflaş Saksonya ve Hessen eyaletlerinde Ocak ayı sonunda yapılan eyalet seçimlerinin en medyatik tartışılması göçmen gençliği kapsıyor. Bu tartışmanın başlı mimarı Hessen Eyalet başbakanı Roland Koch. Koch'a

göre 'Multi-Kulti politikası' iflas etmiş, kriminal suçlara karşımlı suç dosyası kabarık 'yabancı' gençler sorgusuz sualsiz sınır dışı edilmeli ve Burka (tamamen yüzü örtük bir şekilde örtünmek) yasaklanmalı.

devamı sayfa 4'te

FHKC Ulusal ve Enternasyonel Kurucusunun Yasın Tutar

FHKC'nin Kurucu Lideri Dr. George Habbaffın Ölümü Üzerine Açıklaması

Filistin Halk Kurtuluş Cephesi (FHKC) büyük kurucu Arap lideri George Habbaffın yasın tutar. FHKC Merkez Komitesi, kurucu liderinin ve yürüyüş önderinin ölümü ile tuttuğu yasın, Filistin halkına, Arap halkına ve dünyanın tüm özgür insanlarına ilan eder.

Dr. George Habbaff, -El Hakim- Arap ulusal hareketinin kurucusu ve FHKC'nin önderiydi. Kurucu önderin flehit olmasıyla Filistin halkı ve Arap ulusu, Filistinlilerin ve Arap ulusunun düflmanlarına karşı savaşın şarlar kumanda eden, on yıllardır süregiden baskı, ifgal, hegemonya ve haksızlık bükülmeden karşı koyan bir ikonunu ve direniş sembolünü yitirdi.

Bu büyük Fakat, düflunceleri, ilkeleri ve görüşleri, kendisi nasıl ilkelerine ve



düfluncelerine cesaretle ve samimiyetle başlıyorsa, öyle, şarlarla kaldıracak, emperyalizme ve bozguna güçlere karşı rehber olacaktır.

El Hakim, Filistin'in kurtuluşuna, nehir-den denize kadar bütün Filistin'in özgürlüğüne her durumda ve her türlü şartta başlı kaldı. Filistin en büyük, en yüce komutanlarından kaybettik.

fiat olsun El Hakim'e!

Halkımız, büyük önderimize ve sembolümüze söz veriyoruz ki, halkımızın cesareti onun şif ve metodlarının rehberliğinde yürüyüşümüzü dürececek, Filistin ulusal topraklarında özgür insanlar olarak yaşayana mücadele edeceğiz.

Filistin Halk Kurtuluş Cephesi Merkez Komite
26 Ocak 2008

Filistin halkının mücadelesinin önemli figürlerinden Dr. Ahmad Maslamani'yi kaybettik

Filistin halkının devrimci önderlerinden Dr. Ahmad Maslamani'yi kaybetmenin derin acısı içinde ailesine, Filistin Halk Kurtuluş Cephesi'ndeki yoldaşlarına, Sağık Çabılaşma Birliği ve Ayrımcılık Duvarı Karşıtı Kampanya'daki meslektaşlarına, tüm dostlarına ve Filistin halkına başlıyacağımız diliyoruz.

Halkların Uluslararası Mücadele Ligi, Uluslararası Koordinasyon Komitesi üyesi olan Maslamani'yi Filistin halkının bir kahramanı, örnek bir özgürlük savaşçısı ve uluslararası devrimci dayanışmanın önemli bir temsilcisi olarak selamlıyoruz. O, ifgale karşı mücadelede güçlü bir ulusal lider olarak çalışmalarını ve mutluluklarıyla birlikte halkıyla çok sıkı bir şekilde yapıyor ve çalışıyordu. Kendisi 1985'te kurulan Sağık Çabılaşma Birliği'nin kurucu üyesi ve 1992 yılından itibaren de yöneticisiydi. 2004'te ise Ayrımcılık Duvarı Karşıtı Kampanya'nın yürütme komitesi üyesi oldu. Dr. Ahmad Maslamani aynı zamanda Filistin Halk Kurtuluş Cephesi Merkez Komite üyesiydi.

Kendisinin Partizan olarak kurucu üyelerinden biri olduğu ILPS'nin 2004 yılında gerçekleştirilen İkinci Uluslararası Kongresine katılmadan ve Uluslararası Koordinasyon Komitesi üyesi olmasından büyük gurur duyuyoruz. O, ILPS'ye katılarak ve Filistin halkının mücadelesiyle başlı kurarak bizlere büyük onur vermiştir. 2005 yılında Siyonist şar devleti tarafından 2005

yılında gözaltına alınan Maslamani 2006 yılına kadar Ashkelon Hapishanesinde hapis kaldı. Bu süre içerisinde ILPS, Maslamani'nin serbest bırakılması için gerçekleştirilen uluslararası kampanyada aktif olarak yer almıştı. Diğer yandan daha öncekilerle birlikte dört kez tutuklandıktan sonra her seferinde çıkarılmaz halkının mücadelesine yeniden katılmaya ve sebatkâr bir şekilde halkın yanında yer almasına her zaman hayranlık duyduk.

Yoldaş Maslamani'ye tüm hayat boyunca Filistin halkının ulusal kurtuluş mücadelesinin bir militanı olarak saygı duymaktayız. O, İkinci İntifada sırasında Filistinli kitle hareketinin önemli bir dayanağıydı ve Filistin toprakları ve mültecilerinin geri dönmesi için savaşmıştı. Kudüs'teki halkın hakları için ve doğduğu bu kutsal kentin Filistin'in başkenti olması için mücadele yürüttü. Kendilerini döflayan Filistin Yönetiminin idaresine karşı Filistin halkının yanında yer aldı.

Yaşamının son aylarında da yine aktif olarak mücadele içindeydi. Kasım ayında gerçekleştirilen Annapolis Konferansı'na karşı Filistin halkının hakları için halk gösterilerinin içinde yine önderlik yaptı. Yine Aralık ayında Madrid Adil Bir Barış Forumu'nun savunulmasında büyük bir rol oynadı ve İspanyol hükümetinin forumu sabote etmesini ve Forumun, Filistin'deki durumu "normalleştirme"ye ve ifgale boyun eğmeye çevirmesini engellemek için aktif olarak mücadele etti. Konferans alanının döflünde katılımcıların gösterilerinden ve direnişinden büyük memnunluk duydu.

Yoldaş Ahmad Maslamani'nin ölümü hepimiz için büyük bir kayıptır. Ancak onun Filistin ve tüm dünya halkları için anlamlı ve verimli bir yaşam geçirmiş olması bizleri teselli etmektedir. O, giderken bizlere mücadele dolu bir yaşam örneği, mücadeleye katılmaya ve tertemiz bir miras bıraktı. Onu hep devrimci bir model ve Filistin halkının önemli sembollerinden biri olarak anacağız. Ve yüreğimizde ve bilincimizde yaşatmaya devam edeceğiz.

Yaşamın Filistin halkının onurlu mücadelesi!

Yaşamın enternasyonel dayanışması!

PARTİZAN

B A Ş I Y A Z I

Tüm Saldırlara Karşı, Elde Edilen Deney ve Tecrübelerle Mücadeleyi Büyütelim

2007 yılı dünya halkları açısından oldukça zorlu bir yıl oldu. Emperyalist sistem dünya üzerindeki gerici egemenliğini ve saldırganlığını insanlığı tümünü fütursuzca tehdit ederek devam ettiriyor.

Buna rağmen emekçilerin ve halkların aleyhine olan bu göreceli durum mutlaka değişene kadar inancılarını yitirmeyenler, 21. asırda öngörülen yeni kurtuluş mücadelelerini büyük bir özenle büyüteceklerdir.

Emperyalist-kapitalizmin genel sömürü ve küresel neo-liberal politikaları, tüm dünyada insanlığı ve ezilen sınıfların bütün yaşantısını büyük yıkımlar ve tahribatlar yaratmaktadır. Emperyalizm, karakteri gereği e itsizlikleri, yoksulluğu, işsizliği ve gelir dağılımındaki adaletsizliği hızla derinleştirmektedir. Aynı zamanda, ekolojik dengeyi yok etmekte, halkları karşı karşıya getirmekte, burjuva milliyetçiliğini ve militarizmini içte ve dışta boyutlandırmaktadır. Tüm Dünyada bunların faturası da emekçi halklara çıkarılmaktadır.

Ya adını Avrupa coğrafyasında; demokrasi avaresi kesilenlerin, kendi kârlarına kâr katma politikaları sonucu kitlesel işsizliği boyutlandırarak toplumun büyük çoğunluğunun yoksullaşmasına yol açmışlardır.

Son yıllarda, sosyal-siyasal haklarımızın nasıl tırpanlandığına, başlı göçmen örgütlenmeler ve AT F olmak üzere; ezilenlerin ilerici-devrimci-demokratik kurumlarına "terörizmle mücadele" bahanesinin arkasına sınırlanarak devlet terörüyle saldırılmasına, egemenlerin bu kurumları nasıl kapatma girişimlerinde bulduklarına 2007'de de hep birlikte tanık olduk.

Uzaktan kumandalı komprador patronların ve feodal beylerin devleti faşist TC, emperyalist efendilerinin çıkarları için ezilen halkımız ve mazlum kürt ulusu üzerindeki terörünü azgınca sürdürmeye, imha ve inkar eksenli linc kültürü boyutlandırmaya devam etti 2007'de...

Ve yine T.C. Devleti, 16 Aralık'tan beri Kürt ulusuna yönelik sistematik ulusal baskıyı, azgın övenizm dalgasını ve histerik saldırganlığını doruk noktasına taşıyarak sınırötesi operasyonlar ve yoğun bombardımanlar gerçekleştirilmektedir. Sivil Kürt köylü ve emekçilerinin tepesine inha ve inkar bombaları yağdırılırken bir kez daha savaş ve insanlık suçu i lendi dünyanın gözü önünde.

Avrupa ve Dünyada küresel çapta devreye sokulan sosyal yıkım paketleri, giderek sosyal kangrene dönüşen toplumsal yaralar açmaktadır. İşsizlik, e itsizlik, ya lılıkta güvencesizlik, yoksulluk, fuhuş, kriminalite çirkinliği gibi büyümektedir.

Kadına yönelik devletsel, toplumsal ve bireysel şiddet bütün dünyada alarm sirenlerini çaldırır durumdadır. Ezilenin ezileni emekçi kadınlar üzerindeki sınıfsal, ulusal ve cinsel baskı sarmalı boyutlanırken, e itim hakkı elinden alınan ezilen halkın gençliğinin beyinleri uyu turularak yoz kültür sarmalı içinde eritmeye çalışılmakta, giderek daha çok kriminalite olaylara ortam yaratarak ezilen halkın geleceği karartılmaktadır.

Tüm dezavantajlara rağmen; emperyalist sistemin vahşetli saldırıları karşısında; ezilen dünya halkları ve emekçileri; sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelelerini yeniden ilmek ilmek örmeye, kan-can pahasına da olsa, kendi tarihlerini her şeye inat satır satır yazmaya devam ediyorlar.

Nepal'de halkın devrim ateşi, gerçek demokrasi mücadelesini büyütürken, Filistin'de, Irak'ta, Afganistan'da halkın yükselen özgürlük direnişi emperyalistlerin suratında patlayan amara olmaktadır. Türkiye'de zindanlardan, meydanlardan, fabrikalardan, üniversitelerden, dağlardan ve kırlardan yükselen- kabaran öfkeler yüreğimizi ısıtmaktadır... "Demokrasinin beşiği" denilen Avrupa ülkelerinde sosyal hak gasplarına karşı yükselen işçi ve memur grevi dalgaları umudu yeniden büyütülmektedir.

Biz de aynı inatla körüklemeliyiz kavgayı ateşini... Bulunduğumuz mekânlardaki kavgayı ilmek ilmek örmeye; işçiler, göçmenler, ezilen halklar ve emekçiler için dünya çapındaki demokrasi mücadelesini ve uluslararası birlik ve dayanışmayı yükseltmeliyiz...

2007 yılında elde edilen deney, tecrübe ve kazanılan mevzilerle, ulusal ve sosyal kurtuluş kavgası 2008'de daha da büyütülecektir.

Demokrasi, e itsizlik ve özgürlük mücadelesinde adımlarımızı daha fazla sıkılaştırarak deney ve tecrübeleri zenginleştirme, kazanılan mevzileri büyütme umuduyla hareket etmeliyiz.

Impressum:

V.i.S.d.P

I. Yildirim

Postapart nummer 15809

6802 JX Arnhem

Nederland

Yazılma Adresleri:

Nelson Mandela plein 1

2575 T.H. Deen-Haag

Nederland

haber göndermek için:

mucadele1976@yahoo.de

Internet: www.atik-online.net

e-mail: info@atik-online.net

ALMAN DEVLETİNİN YERLİ VE GÖÇMEN İLERİLERİNE YÖNELİK SALDIRILARINA KARŞI MÜCADELEYİ BÜYÜTELİM!

Alman devletinin yerli ve göçmen; devrimci ilericilerine yönelik saldırılar yoğunlaşarak devam etmektedir. Anayasanın 129a ve 129b maddesi, yani "terör örgütü" kapsamında sürdürülen bu saldırılar özellikle G8'ler zirvesi karşıtı hazırlıklar döneminde yoğunlaşarak günümüze kadar gelmesi bir tesadüf değildir. Dünya çapında iftici ve emekçilere yönelik yeni saldırı paketlerinin tartışılıp yürürlüğe giren bir zirve olan G8'ler zirvesine karşı Almanya'da ilk defa bu kadar yoğun karşıt hareket örgütlenmeye çalışılmıştır. Bunu gören Alman devleti bu hazırlıkların engellemek için saldırıların yoğunlaştırdı.

Bu saldırıların yasal zeminleri ilk etapta hazırlamak için, yeni yasal düzenlemelerle ifle baflandı. Ve daha sonra Berlin'den bafllayarak Almanya'nın çeşitli flehirlerinde evlere baskın yapılarak Anti-Fafilet hareketin çeşitli aktivistleri tutuklandı. Hazırlık dokümanlarına el konuldu ve aktivistler hakkında 129 a'dan mahkeme açıldı. Gazetemizde okuyacağınız haberde görüldüğü gibi, bu yargılama anayasaya aykırı olduğundan dolayı dava düftü.

Daha sonra G8 zirvesi sürecinde de baflla ATK-ILPS güçlerine yönelik olmak üzere, zirve karşıtı hareket yönelik yoğun saldırımlı, bu saldırıda birçok gösterici yaralanmış ve yüzlercesi tutuklanmıştır. Ve halen baskına yansınca kadar, göstericiler hakkında soruşturmalar sürüyor.

Tabi ki bu saldırılarda göçmen örgütler daha da yoğun etkilenmektedir. Anadolu Federasyonu, YEK-KOM yöneticilerine yönelik bafllatılan tutuklama furyası, daha sonra 5 Aralık'ta Konfederasyonumuz ATK'e bafll faaliyet yürüten Almanya federasyonumuz ATF'e yönelik saldırılarda devam etti. Bu saldırılara karşı "Göçmenlere Ve İlerici Mefru Kurumlara Yönelik Yargılama Ve Suçlamalar Engelleyelim" bafllıklı bir bildiri yayınlayarak kamuoyunu duyarlı olmaya çalıştık.

Bildiride: "5 Aralık 2007 tarihi sabahın erken saatlerinde efl zamanlı ani baskınlar tarzındaki kapsamlı bir operasyonla Almanya'nın üç eyaletinde 8 flehirde 13 yere polis baskın düzenlenmiştir. Karlsruhe'deki Federal Bafllavcılık emriyle düzenlenen bu operasyon esnasında ATF/ATK'e bafll 2 dernek ve 10 fleh's evi olmak üzere toplam 13 noktaya tamamen haksız ve yersiz baskınlar düzenlenmiş ve aramalar gerçekleştirilmiştir.

Arama gerekçelerinde bir çok fleh's hakkında Türkiye Komünist Partisi Marksist-Leninist'e 'üyelik ve yöneticilik' ithamıyla suçlamalar yapılmaktadır. Federal Hükümet'in yargı sistemi içindeki hukuksal politik kolu olarak iflev gören Federal Bafllavcılık dairesinin emriyle bafllatılan operasyonun gerekçe belgelerinde dahi bahsi geçen komünist örgüt hakkında flöyle ilginç ifadelerde geçmektedir: 'TKP/ML Türkiye'de yasaktır, buna karşı ne bu örgüt nede yan kuruluşları Almanya'da yasak değildir'.

Bununla birlikte, burjuva baskın ve medya kuruluşları sanki anlaşılmıca Federal Bafllavcılık'nın düzmece bilgileri doğrultusunda kamuoyu üzerinde ön yargılar güçlendirmek

için taraflı bir tutum almaktadır. Politik görüşlerini yayan ve örgütlenme haklarını kullanan ilerici göçmenler ve onların mefru kurumları, burjuva medyadaki taraflı haberlerde 'terörist grup, sol ekstremist örgüt' fleklindeki ifadelendirmelerle olumsuz bir flekilde gözden düflürülmek istenmektedir. Çok savundukları kendi burjuva hukuklarını dahi çıneyerek, 'hukuksal bir yargı kararı' dahi olmadan bunu yapabilmektedirler.

Egemen medyanın ve haber ajanslarının bu desenfermasyon girişimi, hakim sınıfların çkarları doğrultusunda düflüncenin ifadelendirilmesi özgürlüğü hakkında yönelik ciddi bir saldırıdır. Kendisini demokratik ilan eden bu ülkede burjuva baskının bu tutumu bafllı bafllı bu bir hak ihlalidir. Dünya çapında sömürüye ve devlet baskılarına karşı gelen politik olarak sol görüflü-ilerici örgütler, aktivistler ve göçmenler sistemce 'tehlikeli odaklar' olarak lanse edilmekte ve devletsel takibata uğramaktadırlar.

Uluslararası kapitalizmin flemsiyesi altında sürdürülen bu baskılara temel hazırlayan Almanya Federal Cumhuriyeti'ndeki de sistematik baskı ve sömürü, bu flekilde rahatça sürdürülebilmektedir. Bütün devlet güvenlik kurumlarının 'sağ gözleri adeta kördür' ve ifle bu sayede fafilet örgütler son yıllarda hızla yaygınlaşan rkaç saldırırganlıkların engelsiz yapabilmektedirler.

Bütün bu nedenlerden dolayı; demokratik bütün ilerici örgütleri, partileri ve flehsiyetleri bu antidemokratik gelişmelere ve yaptırımlara karşı aktif tavır almaya ve Almanya'da yaygınlaşan devletsel baskılara karşı aktif bir duruş sergilemeye çalışıyoruz." diyerek kamuoyunu duyarlı olmaya çalıştık.

Uluslar arası alanda ve Avrupa'da birçok devrimci ilerici kitle örgütü yaptıkları baskın açıklamalarıyla ATIK ve ATF'e dayanışmada bulundular. Bunlar; Interventionistische Linke (IL), CARC Party-Italy, CPG (m-l)-Greces, MLPU-Ukraine, CEBRASPO-Brazil, ANNISU(R), CPN (M)- Nepal, ILPS-Philippine Section-Philippines, ILPS European Coordination, İlerici Filipinlileri Savunma Komitesi-Avrupa, Rote Hilfe, DEKÖP-A, AGF...

Bu saldırılar Alman devletinin genel politikasının devamıdır. Bundan dolayı bu saldırılara karşı iftici ve emekçilerin (yerli ve göçmenler olarak) ortak mücadelesini örgütlemek devrimci, ilerici kurumların merkezi görevi olmalıdır. Özellikle son süreçte, yoğunlaşan Alman iftici sınıfların grevleriyle, bu saldırılara karşı verilen mücadeleyi birleştirmeliyiz.

Baflla Alman devleti olmak üzere, Avrupa genelinde devrimci, ilerici kurumların "terör örgütü" olarak görme ve bu kurumlara yönelik sürdürülen bu saldırılara karşı önümüzdeki dönem ortak bir kampanyanın örgütlenmesi çalışmaları yoğunlaşarak sürmektedir. Bu kampanya genel bu saldırılar kapsayacak flekilde yürütülecektir. Tüm demokrat ilericileri bu kampanyaya katılarak, destek sunmaya çalışıyoruz.

Devlet Terörüne Son; Söz, Eylem ve Örgütlenme Özgürlüğüne Dokunma!

Almanya'da son yıllarda demokratik hak ve özgürlüklere yönelik saldırılar artmakta, söz, eylem ve örgütlenme özgürlüğü kısıtlanmaktadır. Devrimci, demokratik örgüt ve kurumlara, çalışanlara yönelik yüzlerce polis eflisinde efl zamanlı arama, tarama ev ve kurum baskınları, kitlesel gözaltılar ve tutuklamalar yapılmaktadır.

Öncesinde YEK-KOM, SUBWERS-V, G8 Karşıtlarına, Anti fafiletlere, Anadolu Federasyonu'na bafllı dernekleri, çalışanlar ve yöneticilerine yönelik yapılan saldırıların kapsamı her geçen gün genişletilerek tüm muhalif, demokratik kurumları hedefler hale gelmiştir. En son 5 Aralık 2007 tarihinde Köln, Leverkusen, Duisburg, Frankfurt, Offenbach, Giessen, Wetzlar, Lübeck gibi kentlerde, aralarında 30 yıllık ATK ve ATF gibi kurumların üye ve çalışanlarının da olduğu ev ve kurumlara yönelik polis baskınları olmuş, insanlar gözaltına alınmıştır.

Avrupa devletlerinde ortaklaşa devlet terörü yasaları gereği, Avrupa ülkelerinin bir

çoğunda olduğu gibi, Almanya'da da bu tür saldırılar sradan olmaktan çkmış, gününbirlik yafllamın parçası haline gelmiştir. Bu türden saldırılarla, baskınlarla, gözaltılarla toplum üzerinde korku egemen kılınmak istenmektedir. Bunlar sindirme saldırıdır. Söz, eylem ve örgütlenme özgürlüğü; eflit sosyal ve siyasal haklar için mücadele eden güçlere gözdağı verme saldırıdır. Bu tür saldırılar topluma kanıksatılmaya çalışılmaktadır.

Bu saldırı demokratik hak ve özgürlüklere yönelik bir saldırıdır. Bu saldırı, ATK, ATF baflla olmak üzere, tüm devrimci, demokratik kurumlara yönelik bir saldırıdır. İftici sınıfların, emekçi yolların, göçmenlerin söz, eylem ve örgütlenme haklarına yönelik bir saldırıdır.

Bu saldırılar konuşuyor, tüm ilerici, devrimci, demokratik kurum ve kuruluşları birleflik mücadele için duyarlıla, saldırılar protesto etmeye çalışıyoruz.

Demokratik Kitle Örgütleri Platformu-Avrupa (DEKÖP-A)

Committee DEFEND ATF'e yönelik saldırıların konuşuyor ve uluslararası dayanışmasını sunuyor!

Uluslararası Savunma Komitesi-Avrupa olarak, 5 Aralık 2007 tarihinde Alman polis tarafından gerçekleştirilen ATF'in çeşitli derneklerine ve bazı üyelerine yönelik Gestapo-benzeri baskınları konuşuyor ve soruşturmanın derhal durdurulmasını talep ediyoruz. Bu baskın sırasında ATF üyeleri gözetim altına alındı ve belgelere, dosyalara ve bilgisayarlara el konuldu, bunun amacı ise ATF'e karşı davalar uydurmadır.

Gerici egemen rejim anti-terör öcusünü kullanarak ATF'e ait eflyalara el koymayı, üyelerini göz altına almayı, baskın düzenlemeyi mefrulafllarmaya çalışıyor. Bu saldırıların güvenlikle hiçbir alakası yoktur, ama bu sayede ATF suçlanmak ve yargılanmak isteniyor. ATF Almanya'da yafllanan Türkiyeli göçmenlerin ekonomik, demokratik ve politik haklarını aktif bir flekilde savunuyor. Bu saldırılar aynı zamanda ATF'in anti-G8 zirvesini engelleme amaçlı anti-empyralist eylemlerde yer almasını engellenmek içindir de.

Bu baskınlar Alman hükümetinin ATF'in eylemlerin ve varlığını durdurmak için ilk hareketi değildir, ancak ATF bu girişimlere karşı bafllı mücadele yürütmüştür. Bu girişimde uluslararası destekle bofla çkarlacaktır.

Fafilet yerkürede bir kez daha

çirkin bafllı kaldıyor. ATF'e yapılan saldırı bundan ayrı bir olay değildir. Sadece Almanya'da değil Avrupa'nın bir çok yerinde demokratik, ilerici, sol ve anti-empyralist güçlere yönelik saldırılarda bir yükselme söz konusudur. Bu yakında, Hollanda yetkileri Prof. Jose Maria Sison'u gözaltına aldı ve teknik aletlere ve enformasyon materyallerine el koymak için NDF Enformasyon Bürosu ve çeşitli Filipinli evleri bafllı. Bu davanın da bir düzmece olduğu Hollanda mahkemelerince dahi kanıtlandı.

İlerici, anti-empyralist, demokratik güçler, empyralist egemenlerin tahripkâr hareketlerini engellemek için daha fazla uyanık olmak ve kitlesel eylemler gerçekleştirmek göreviyle yükümlüdürler. Bu nedenle, empyralizm ve gerici rejimler, halkların yararlarına anlamlı deffimler yaratmak isteyenlere saldırıyor ve yargılıyorlar.

Uluslararası Savunma Komitesi ve içindeki diğer demokratik ve anti-empyralist örgütler ve kuruluşları olarak; ATF ve üyelerine yönelik yapılan baskın ve yargılamaları durdurmak için "Baskınlar Durdurulm, ATF ile Dayanışalım" kampanyasına katılacağımızı deklare ediyoruz. Yafllamın Uluslararası Dayanışma!

İlerici Filipinlileri Savunma Komitesi-Avrupa

Bochum Nokia İşçileri Fabrikalarını Kapatılmasına Karşı Mücadeleyi Büyütüyorlar

Dünyaca ünlü mobil telefon şirketi Nokia, 15 Ocak'ta yaptığı yazılı açıklamada Almanya'nın Bochum kentinde bulunan Fabrikasını Romanya ya da Bulgaristan'a taşıyacağını duyurdu. Açıklamaya göre Mart ayından itibaren 2300 fabrika çalışanı iften çıkarılacak.

Açıklamaya bağlı sendikalar olmak işçi kesiminin tepkisi gecikmedi. Fabrikayı ifsal eden işçiler Nokia'nın almış olduğu bu kararın askıya alınmasını istedi. İşçiler, yılbaşı sezonunda kapasitelerinin üstünde çalıştırıldığını ve yılbaşı'ndan hemen sonra bu kararın alınmasının büyük utanç olduğunu dile getirdiler.

Kuzey Ren Westfalya (NRW) eyalet başbakanı Rüttgers'in Nokia Firması ile temaslara sonuçsuz kaldı. Nokia'nın Helsinki'deki merkezinden yapılan açıklamaya göre, Bochum fabrikası üzerine pazarlık yapılmayacak. Açıklamaya göre bu konu üzerinde tüm imkanların tartışılarak kararın geçen Aralık ayında alındığını vurgulandı.

Nokia'nın kapanmasına tepkiler
Nokia emekçileri kapanma kararından ardından fabrika önünde toplanarak tepkilerini dile getirdiler. Son günlerde hiç bu kadar çalışmadıklarını söyleyen işçiler bunun utanç verici olduğunu vurguladılar. Bölgede bu fabrikanın kalan son fabrika olduğunu dile getiren bir emekçi, böylece varlıklarının tehlikeye girdiğini ve fabrika sahiplerinin daha

fazla kardan başka bir düşüncelerinin olmadığını vurguladı. Başka bir emekçi ise bir karşılaştıra yaparak "düflünün, süt veren inek iyidir, vermeyen ise kesilir. Bizde süt vermeyen inek misali kesiliyoruz" dedi.

Eyalet Endüstri ve Ticaret Odası

söyledi. Federal Hükümet Nokia'nın taşınmasına onaylamadıklarını belirterek daha önce verilen tefvik yardımlarının bir kısmının geri alınmamasını araştıracacağını bildirdi.

15.000 Emekçi Nokia'nın Kapanmasına Hayır Dedi



eyalet hükümetinin ekonomi politikasında Bochum'u kısa dönem için ayrı değerlendirilmesi gerektiğini ve fabrikanın kapanması ile yeni bir durumun yaşanacağına vurgu yaptı.

Eyalet başbakanı Nokia'nın almış olduğu bu kararın imajının zedelendiğini

22 Ocak'ta IG-Metal sendikasının çağrısıyla 15.000 emekçi Nokia'nın kapanmasına protesto etmek için Bochum sokaklarına döküldü. Bochum Nokia fabrikası önü ve Bochum Gewerbepark'ta iki kolda bağılayan yürüyüş, Bochum Riemke'de bulundu.

IGBCE-Chemipark Marl, ThesenKrup, Mercedes-Benz Dusseldorf, Opel Bochum işçilerinin de destek sunduğu yürüyüşte, sömürüye karşı işçilerin birliği ve kardeşliğinin iyi bir göstergesi oldu.

SPD, Yefiller, Die Linke, DKP ve MLPD gibi çeşitli politik partilerde yürüyüşte yer alarak destek sundular. NRW işçiler bakanı Karl-Josef Lauman (CDU)'nın konuşması işçiler tarafından şük çalınarak protesto edildi. Ayrıca IG-Metal Başkanı Berthold Huber'de yürüyüşte bir konuşma yaparak işçilere seslendi ve Nokia'nın kapanmasının Almanya'nın bir ayıbo olduğunu belirterek, işçileri haklarına sahip çıkmaya çağırdı. Ayrıca Sol Parti'den Oskar Lafontaine ve MLPD'den Gabi Gärtner önceden konuşma hakkı almalarına rağmen çeşitli bahanelerle konuşma hakları verilmedi.

Nokia'daki direniş, aşırı kâr hırsına karşı, yerli ve göçmenlerin ördüğü direniş, işçi ve emekçilerin hangi ulus ve milliyetlerden olursa olsun, kardeşçe verdikleri mücadelenin büyük bir örneğidir. Biz göçmen örgütlerin temsilcilerin düflen bu mücadeleyi büyütülmektir. Bunun için Nokia'da ki direnişin başları sağlaması, işçilerin desteğiyle mümkündür. Tüm yerli ve göçmen emekçileri Nokia'da ki direnişle destek olmaya çağırıyoruz.

Davos Zirvesi Tüm Engellemelere Ra men Protesto Edildi

Dünya Ekonomik Forumunun Davos flehrinde yaptığı zirveyi protesto etmek için haftalar öncesinde izin alınmasına rağmen zirveye 2 gün kala 'sviçre polisinin yürüyüş iznini iptal ederek adeta Bern flehrini abluka altına alarak protesto eylemini engellemeye çalışılmıştır.

Bern flehrindeki protesto eylemi için hazırlık yapan 'sviçre Demokratik Göçmenler Platformu bileşenleri ve yerli-yabancı anti emperyalist kurumlar, polis her tarafı ablukaya almasına, sokaklarda yoğun kontrol yapmalarına, engelleme ve gözaltına almalarına

rağmen, eylemciler tepkilerini 19 Ocak günü tepkilerin sokakta gösterdiler.

Alınan bilgilere göre, yüzün üzerinde göstericinin göz altına alındığı ve ertesi sabah saatlerine kadar göz altında tutulmuşlardır.

Her yıl düzenlenen Davos zirvesinde polis her tarafı ablukaya karşı, emperyalizmin talan politikaları kitleler tarafından sokaklarda protesto edilerek karşı koyulmaktadır. Ve bu karşı koyuluş, tüm engelleme çalışmalarına karşı gelecekte de sürecektir.



Almanya'da Göçmen Gençlik Seçim Malzemesi Durumunda

Almanya'da Afla, Saksonya ve Hessen eyaletlerinde Ocak ayı sonunda yapılan seçimlerinin en medyatik tartışması göçmen gençliği kapsıyor. Bu tartışmanın baş mimarı Hessen Eyalet başbakanı Roland Koch. Koch'a göre 'Multi-Kulti politikası' iflas etmiş, kriminal suçlara karşımlı suç dosyası kabark 'yabancı' gençler sorgusuz sualsiz sınırdışı edilmeli ve Burka (tamamen yüzü örtük bir şekilde örtünmek) yasaklanmalı.

ABD benzeri 'slah kampları'nın uygulamaya sokulması ve 18 yaşından büyük gençlere verilen en büyük ceza sınırdışı 10 yıldan 15 yıla çıkarılması hedefleniyor.

Federal Hükümetin koalisyon ortaklarından Hristiyan demokrat Partiler CDU/CSU Roland Koch'un yanında saf tutmuş durumda ve SPD'yi sorumsuz olmakla suçluyorlar. Koalisyonun diğer ortağı SPD ise flimdilik temkinli kalmayı tercih ediyor. Ancak seçim öncesi genellikle göçmenlerden yana taraf olup da seçimlerden sonra bildiğini okuyan SPD'nin bu konuda ki güvenilirliği göçmen kurumlarca eleştiriliyor.

Seçim tartışmalarıyla gündeme gelen gençlik yasasının sertleştirilmesi meselesi toplumda da ciddi yankı buldu. Başta göçmen kurumlar olmak üzere, alman sendikalar, avukatlar birliği, muhalefet partileri, demokratik kurum ve kuruluşlar R. Koch ve CDU/CSU'nun politikasına

sert tepki gösterdi. Koch'un ve partisinin aşırı sağcı parti olan NPD'den (Alman Ulusal Partisi) daha sağa kayacağını ve bu politikaların ırkçılığa tekabül ettiğini dile getiriyorlar. Burka'ya ise flimdiye kadar hiçbir okulda rastlanmadığını dile getiren kurumlar, bunu siyasal demagojiden ve kamuoyunu aldatmadan öteye hiçbir değerin olmadığını dile getiriyorlar. Kurumlar yaptıkları açıklamalarla bu tür ırkçı politikaların Koch ve partisinden yana kalmayacağını, protestoların önümüzdeki günlerde daha da artıracaklarını dile getiriyorlar.

NPD ise resmi internet sitesinden yaptığı 'kriminal yabancı gençlere ve yabancı ilticacılara sınır dışı!' başlıklı açıklamada R.Koch'u göçmen gençlere yönelik politikalarından dolayı tebrik etmişti.

Yasa tartışmaları ve medya
2007 yılının sonunda Münih U-Bahn istasyonunda yaşanan olaylar bu tartışmaların başlanmasına neden oldu. Medyaya yansayan görüntülere göre, bir grup genç bir kaç almana kaba kuvvet uyguluyor ve buna benzer olaylar birkaç defa oluyor. Medya flimdilik bu tartışmalarda 'tarafsız' görünüyor ama bu olayda gündemden hiç düşmüyor. Özellikle Almanya'nın en trajik gazetesi Bild, her gün R. Koch'un demeçlerine yer vererek göçmen gençleri teffihir kampanyası yürütüyor.

Yayın yönetmeni Hrant Dink'in Agos gazetesinde yayınlanan 19 Ocak tarihli son yazı

“Ruh halimin güvercin tedirginli i”



Baflangıcında, “Türklüü aflaılamak” suçlamasıyla fiilli Cumhuriyet Savcılığınca hakkında baflatılan soruşturmada tedirginlik duymadım. Bu ilk deıildi. Benzer bir davaya zaten Urfa'dan affinaydım. 2002 yılında Urfa'da gerçekleşen bir konferansta yaptım konuşmada “Türk olmadım... Türkiyeli ve Ermeni olduğumu” söyledim için “Türklüü aflaılamak” suçlamasıyla üç yıldan beri yargılanıyordum.

Durumların gidiflatından dahi habersizdim. Hiç ilgilenmiyordum. Urfa'dan avukat arkadaşlar gıyabında yürütüyorlardı celseleri.

fiilli Savcıs'na gidip ifade verdimde de hayli umursamazdım. Sonuçta yazdıma ve niyetime güveniyordum. Savcı, yazımın sadece birbaflına hiç bir fley anlaşılmayan o cümlesini deıil, yazımın bütünü deıerlendirdiinde, benim “Türklüü aflaılamak” gibi bir niyetimin bulunmadığını kolaylıkla anlayacaktı ve bu komedi de bitecekti.

Soruşturma sonunda bir dava açılmayacağına kesin gözüyle bakıyordum. Kendimden emindim. Ama hayret ifte! Dava açıldı.

Yine de iyimserliimi kaybetmedim. O kadar ki, telefonla canlı olarak baılandım bir televizyon programında, beni suçlayan avukat Kerinçsiz'e “Çok heveslenmemesini, bu davadan herhangi bir ceza yemeyeıimi, eıer ceza alırsam bu ülkeyi terk edeyeıimi” dahi dile getirdim. Kendimden emindim, gerçekten yazımda Türklüü aflaılamak gibi bir niyetim ve kastım - hiç ama hiç- yoktu. Dizi yazıların tamamını okuyanlar bunu çok net olarak anlayacaklardı.

Nitekim ifte, bilirkipli olarak tayin

edilen İstanbul Üniversitesi öğretim üyelerinden olufan üç kişilik heyetin mahkemeye sunmuş olduı rapor da bunun böyle olduğunu gösteriyordu.

Endişelenmem için bir sebep yoktu, davanın flu ya da bu aflamasında muhakkak yanlıftan dönülecekti.

“Ya sabır” çeke çeke...

Ama dönülmedi. Savcı, bilirkipli raporuna rağmen cezalandırılmamı istedi. Ardından da hakim altı ay mahkumiyetime karar verdi.

Mahkumiyet haberini ilk duyduğumda, kendimi, dava süresi boyunca beslediğim ümitlerimin acı tazyiki altında buldum. fiifkındım... Kırgınlım ve isyanım had safhadaydı.

“Bak flu karar bir çıksın, bir beraat edeyim, siz o zaman bu konuştuklarıңыз, yazdıklarıңыз naslı pifman olacaksınız” diye dayanıftım günlerce, aylarca.

Davanın her celsesinde “Türkün kanı zehirlidir” dediim dile getiriliyordu gazete haberlerinde, köfle yazılarda, televizyon programlarında. Her seferinde “Türk düflmanı” olarak biraz daha meflhur ediliyordum. Adliye koridorlarında üzerime saldııyordum

faffistler, rıkı küfürlerle.

Pankartlarla hakaretler yapıyorlardı. Yüzlerceyi bulan ve aylardır yanan telefon, email, mektup tehditleri her seferinde biraz daha artıyordu.

Tüm bunlara “Ya sabır” çekip, beraat kararını bekleyerek dayanıyordum. Karar açıklandıında naslı olsa gerçek ortaya çıkacak ve bu insanlar yaptıklarıından utanacaklardı.

Tek silahım samimiyetim. Ama ifte karar çıkmıftı ve tüm ümitlerim yıkılmıftı. Gayrı, bir insanın olabilecei en sıkıntılı konumdaydım.

Hakim “Türk Milleti” adına karar vermiffti ve benim “Türklüü aflaılamak” hukuken tescillemefti. Her fleye dayanabilirdim ama buna dayanmam mümkün deıildi.

Benim anlayıflmıla, bir insanın birlikte yafladı insanlar etnik ya da dinsel herhangi bir farklılı nedeniyle aflaılaması rıkı ve bunun baıflanı bir yan olamazdı.

İfte bu ruh haliyle, kapıda hazır bekleyen ve “Daha önce dile getirdiğim gibi ülkeyi terk edip etmeyeıim”i teyit etmek isteyen basın ve medyadan arkadaşlara flu açıklamada buldum:

“Avukatlarım danıflacağım. Yargıtay'da temyize baıfuracağım ve gerekirse Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne de gideceğim. Bu süreçlerden herhangi birinden aklanamazsam ülkemi terk edeceım. Çünkü böylesi bir suçla mahkum olmufl birinin benim kanaatimce aflaılamak deıer yurttaşlarla birlikte yaflama hakkı yoktur.”

Bu sözleri dile getirirken yine her zamanki gibi duygusaldım. Tek silahım samimiyetimdi.

Kara mizah

Ama gelin görün ki beni Türkiye insanının gözünde yalnızlaftırmaya ve açık hedef haline getirmeye çalıflan derin güç, bu açıklamama da bir kulp buldu ve bu kez de yargıyı etkilemeye çalıfmaktan hakkında dava açtı. Üstelik bu açıklamayı tüm basın ve

medya vermiffti ama onların gözüne batan ille de AGOS'takiydi. AGOS sorumluları ve ben, bu kez de yargıyı etkilemekten yargılanırdık. “Kara mizah” dedikleri bu olsa gerek.

Ben sanım, bir sanıktan daha fazla kimin yargıyı etkileme hakkı olabilir ki?

Ama bakın flu komikliıe ki sanık bu kez de yargıyı etkilemeye çalıfmaktan yargılanıyor.

“Türk Devleti adına”

ıtırak etmeliyim ki Türkiye'deki “Adalet sistemi”ne ve “Hukuk” kavramına olan güvenimi fazlasıyla yitirmiffl durumdaydım.

Naslı yitirmeyeyim? Bu savcılar, bu hakimler üniversite okumufl, hukuk fakültelerini bitirmiffl insanlar deıiller mi? Okuduklarını anlayacak kapasitede olmaları gerekmiyor mu?

Ama gelin görün ki, bu ülkenin Yargıs'ı bir çok devlet adamının ve siyasetçinin de dile getirmekten çekinmedii gibi basımsız deıil.

Yargı yurttaşın haklarını deıil, Devlet'i koruyor. Yargı yurttaşın yanında deıil, Devlet'in güdümünde.

Nitekim flundan bütünüyle emindim ki, hakkında verilen kararda da her ne kadar “Türk Milleti adına” deniyor olsa da, flu çok açık ki “Türk Milleti adına” deıil, “Türk Devleti adına” verilmiffl bir karardı bu. Dolayısıyla, avukatlarım Yargıtay'a baıfuracaklardı, ama bana haddimi bildirmeye karar vermiffl derin güçlerin orada da etkili olmayacaklarını garantisi neydi?

Hem sonra zaten, Yargıtay'dan hep doıru kararlar mı çıkıyordu?

Azınlık Vakıfları'nın mülklerini ellerinden alan haksız kararlara aynı Yargıtay imza atmamıfl mıydı? Bafısavcının çabasına rağmen.

Nitekim ifte baıfuruda bulduk da ne oldu?

Yargıtay Bafısavcıs'ı tıpkı bilirkipli raporunda olduı gibi suç unsuru bulunmadığını belirtti ve beraatimi istedi ama Yargıtay yine de beni suçlu buldu.

Ben yazdımdan ne kadar eminsem Yargıtay Bafısvaıı da o kadar okuyup anladımdan emindi ki, karara da itiraz etti ve davayı Genel Kurul'a taııdı.

Ama, ne diyeyim ki, bana haddimi bildirmeye soyunmuş olan ve muhtemelen de devamın her kademesinde bilemeyeceğim yöntemlerle varlımı hissettiren o büyük güç, ifte yine perde arkasındaydı. Nitekim Genel Kurul'da da oy çokluğuyla benim Türklüğü aııladımdan ilan edildi.

Güvercin gibi

fiu çok aıık ki, beni yalnızlaıırmak, zayıf ve savunmasız kılmak için çaba gösterenler, kendilerince muradlarına erdiler. Daha flimdiden, topluma akıttıkları kirlili ve yanlış bilginin tesiriyle Hrant Dink'i artık "Türklüğü aıılayan" biri olarak gören ve sayıı hiç de az olmayan önemli bir kesim oluııttular.

Bilgisayarımın güncesi ve hafızası bu kesimdeki yurttaıılar tarafından gönderilen öfke ve tehdit dolu satırlarla yüklü.

(Bu mektuplardan birinin Bursa'dan postalandımdan ve yakın tehlike arzemesi aıımdan da hayli kaygı verici bulduumu ve tehdit mektubunu fiifli Savcı'na teslim etmememe rağmen bugüne deimin herhangi bir sonuç alamadımdan yeri gelmiıken not düıleyim.)

Bu tehditler ne kadar gerçek, ne kadar gerçek deıı? Doıırusu bunu bilmem elbette mümkün deıı. Benim için aslı tehdit ve aslı dayanılmaz olan, kendi kendime yaııladımdan psikolojik ifkence.

"Bu insanlar flimdi benim hakkımda ne düıünüyor?" sorusu aslı beynimi kemiren.

Ne yazık ki artık eskisinden daha fazla tanınıyorum ve insanların "A bak, bu o Ermeni deıı mi?" diye bakıı fırlatımdan daha fazla hissediyorum.

Ve refleks olarak da baıılıyorum kendi kendime ifkenceye. Bu ifkencenin bir yanı merak, bir yanı tedirginlik. Bir yanı dikkat, bir yanı ürkeklik. Tıpkı bir güvercin gibiyim...

Onun kadar saııma soluma, önüme arkama göz takıımlı durumdayım. Baıımlı onunki kadar hareketli... Ve anımda dönecek denli de süratli.

İfte size bedel

Ne diyordu Dııflileri Bakan Abdullah Gül? Ne diyordu Adalet Bakan Cemil Çiçek? "Canım, 301'in bu kadar da abartılacak bir yanı yok. Mahkum olmuıı hapse girmemi biri var mı?" Sanki bedel ödemek sadece hapse girmekmiı gibi...

İfte size bedel... İfte size bedel...

İnsan güvercin ürkekliıine hapsedmenin naslı bir bedel olduıunu bilir misiniz siz ey Bakanlar..?

Bilir misiniz..?

Siz, hiç mi güvercin izlemezsiz?

"Ölüm-Kalım" dedikleri kolay bir süreç deıı yaııladımlarım... Ve ailece yaııladımlarımız.

Ciddi ciddi, ülkeyi terk edip

uzaklaıımayı düıündüüm anlar dahi oldu. Özellikle de tehditler yakınlarıma bulandımda...

O noktada hep çaresiz kaldım.

"Ölüm-Kalım" dedikleri bu olsa gerek. Kendi irademin direniııçisi olabilirdim ama herhangi bir yakınlarıma yaııladımdan tehlike altına atmaya hakkım yoktu. Kendi kahramanım olabilirdim, ama bırakın yakınlarıma, herhangi bir bafıkasına tehlikeye atarak, yadıııtlık yapmak hakkına sahip olamazdım.

İfte böylesi çaresiz zamanlarımda, ailemi, çocuklarımdan toplayıp, onlara sındım ve en büyük desteııi de onlardan aldım. Bana güveniyorlardı. Ben nerede olursam onlar da orada olacaktı.

"Gidelim" dersem geleceklerdi, "Kalalım" dersem kalacaklardı.

Kalmak ve direnmek

ıyi de, gidersek nereye gidecektik?

Ermenistan'a mı? Peki, benim gibi haksızlıklara dayanamayan biri oradaki haksızlıklara ne kadar katlanacaktı? Orada baıımlı daha büyük belalara girmeyecek miydi? Avrupa ülkelerine gidip yaıılamak ise hiç harıımdan deııildi.

fiunun fıırasında üç gün Batıya gitsem, dördüncü gün "Artık bitse de dönsem" diye sınırdan kıvranan ve ülkesini özleyen biriyim, oralarda ne yapardımdan?

Rahat bana batardı!

"Kaynayan cehennemler"i bırakıp, "Hazır cennetler"e kaçmak herfleiden önce benim yapıma uygun deııildi.

Biz yaııladımdan cehennemi cennete çevirmeye talip insanlardandımdan.

Türkiye'de kalıp yaıılamak, hem bizim gerçek arzumuz, hem de Türkiye'de demokrasi mücadelesi veren, bize destek çıkan, binlerce tanıdımdan dostumuza olan saygımdan gereııydi.

Kalacaktk ve direnecektik.

Bir gün gitmek mecburiyetinde kalırsak ama... Tıpkı 1915'teki gibi çkacaktık yola... Atalarımız gibi... Nereye gideceııimizi bilmeden...



Yürüyerek yürüdükleri yollardan... Duyarak çileyi, yaıılayarak zııırab...

Öylesi bir serzenifle ifte, terk edecektik yurdumuzu. Ve gidecektik yüreııimizin deııil, ama ayaklarımdan götürdüğü yere... Her neresiyse.

Ürkek ve özgür

Dilerim böylesi bir terk edifi hiç ama hiç yaıılamak mecburiyetinde kalmayız. Yaıılamamak için fazlasıyla umudumuz, fazlasıyla da nedenimiz var zaten. fiimdi artık Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne baııvuruyorum. Bu dava kaç yıl sürer, bilemem. Bildiim ve beni bir miktar rahatlatan gerçek flu ki, hiç olmazsa dava bitene kadar Türkiye'de yaıılamaya devam edeceim.

Mahkemeden lehime bir karar çkarsa kufkusuz çok daha sevineceim ve bu da demektir ki artık ülkemi hiç terk etmek zorunda kalmayacaım. Muhtemelen 2007 benim aıımdan daha da zor bir yıl olacak. Yargılanmalar sürececek, yeniler bafılayacak. Kimbilir daha ne gibi haksızlıklarla karıı karııya kalacaım? Ama tüm bunlar olurken flu gerçeıi de tek güvencem sayacaım. Evet kendimi bir güvercinin ruh tedirginliıi içinde görebilirim, ama biliyorum ki bu ülkede insanlar güvercinlere dokunmaz. Güvercinler kentin ta içlerinde, insan kalabalıklarımda dahi yaıılamaları sürdürürler. Evet biraz ürkekçe ama bir o kadar da özgürce.

Temel Demirer Hakkında Ankara Hrant Dink'i Anmasımda Yaptımdan Konuıımadan Dolay Soruııturma Aııldı



Ankara'da Hrant Dink'i anmak amacıyla İnsan Hakları Anıtı önünde yapılan mitingde yaptımdan konuıımadan

dolay yazar Temel Demirer hakkında "Halkın ve Düıımanlııa Alenen Tahrik ve Türkiye Cumhuriyetini Alenen Aııılama" dan dolay Ancak Cumhuriyet bafısvaıı Levent Savalı tarafından soruııturma aııldı.

Soruııturmaya neden olarak Temel Demirer'in "Türkiye aydınları eııer Türkiye'nin aydınları 301 kere 301 suıı iflemezlerse Hrant'ın cinayetine ortak olmuıı demektirler. Tarihimizde bir soykıııı vardı. Adı ermeni soykııııdır. Hrant bu gerçeıi hepimize kanı canı pahasına anlattı. Suıı ifliyorum herkesi suıı iflemeye çııııyorum. Bu katil devlet karııııında bu katil devlet karııııında suıı iflemeyenler Hrant Dink cinayetine ortak olanlardı. Dün Ermenileri katledenler bu gün Kürt kardeıılerimize saldırmaktadırlar. Halkların kardeııliıini isteyenler bu tarihle hesaplaıımak zorundayız. Dün Ermenilerin baıına

gelenin bugün Kürt kardeıılerimizin baıına gelmemesi için suıı iflemeliyiz. Hepinizi, hepinizi suıı iflemeye çııııyorum. Evet bu ülkede ermeni soykııııı olmuııtır" konuııması gösterilmektedir.

İnsanlık onuru ve haysiyetinin ayakları altına alıımdan, fııızmin yargısız bir flekilde insanlar sokak ortasında infaz edildiıi, her gün Kürt halkının üzerinde bomba yaııdııımdan bir ülkede bunlar çok normaldir. Onursuzlaııp susacaksn yada onuruna sahip çkıp "bu ülkede insanlar, kimliıından, milliyetinden ve bafka bir ulusa mensup olduıımdan dolay öldürülüııyor" diyeceksin. Evet Temel Demirer'de bunu yapmııtır. Biz ATK ailesi olarak Temel Demirer'in yanında olduııumuzu bildirir, fııızmin köhnemiıı zihniyetini kııııyoruz.

B ZDEN B R : AHBAR K HRANT

S<BEL ÖZBUDUN-TEMEL DEM<RER

"Düflünceler iyi ve cesur olanların beyinlerinde, kollarında gelişmelidir; yoksa rüya olmaktan ileri gidemezler." [1]

Tam bir yıl oldu, ajanslar, Halaskârgazi caddesinin kaldırımı üzerinde boylu boyunca uzanmış, üzeri gazetelerle örtülü, ayakkabısının altı delik, o güzelim ölünün, Ahbarik'imizin, "Bizim" Hrant'ın o fotoğrafini "Flafl... flafl... flafl" ibaresiyle geçeli...

Rosa Luxembourg'un, "flimin başında ölmeyi umuyorum: Sokaklarda ya da hapiste," sözlerini anımsatan gidiflinin ardından tam bir yıl geçti, öfkemiz yüzbinlerle sel olup Harbiye'den İstanbul üzerine boflanab da tam bir yıl oldu gibi...

O'nu, Ahbarik'imizi kimin katlettiğini (hayır kastettiğimiz sadece tetikçi değil!) biliyoruz; bu bizim için "meçhul" ya da "sır" değil...

301'ci katili biliyoruz, tanıyoruz... Susamayız! Susamayız! Tarafımız açıktır, bellidir...

Biz elbette taraflıyız; hem de, Shafesbury'un, "Yürek hiçbir zaman tarafsız değildir"; Baraccio'nun, "Tarafsızlık, geri tepen bir armaandır"; Kossuth'un, "Tarafsızlık, bir ilke olarak sürüp giderse, zayıflık olur," sözlerinin altına çizerek haykırıyoruz...

Biz taraflıyız; katillerin karfısında; mağdurların, ötekileştirilenlerin, ezilenlerin, emekçilerin safındayız...

Evet, evet Theodor W. Adorno'nun, "Yafama bakışımız, artık yafamı olmadıkça gerçeğini gizleyen bir ideolojiye dönüşmüştür," uyarısını dikkate almayı gerektiren bir kuffatma/yabancılaştırma karfısında taraflı militan bir unutmayafl insan(lık) onurunun savunma/ saldırı hattıdır...

Unutmayın, unutturmayın, Ahbarik Hrant'ın katli ardından geçen bir yıl anımsayın...

O bir yılda neler gördü, nelere tanık oldu acıya doymufl gözlerimiz! Katile dönüftürülmüfl bebelere jandarmalarla sarmafl dolafı, bayrak altı pozlar verdirildiğini; "Dink Cinayeti" sanıklarının Adliye'ye taflıyan sevk otobüsünün plakasındaki "Ya sev, ya terk et" çıkartmalarını; maçlarda "Ayağa kalkmayan Ermeni olsun!" tezahüratıyla yerinden fırlayan "beyaz bereli"leri; kilise duvarlarına çizdirilen, bozuk imlâlı "Hepimiz O.S.yiz" sloganlarını...

Hrant'ın üzerindeki toprak yerine oturmamış ki, Malatya'daki katliam haberiyle kimbilir kaçınıc kez daha yandı yüreğimiz. Delilleri gözümüzün içine baka baka karartılan, raporlarında katilin değil, maktullerin suçlandık, yetkililerin el birliğiyle örtbas etmeye çabaladık bir cinayet daha...

Anadolu'nun gayrimüslimlerinden artakalan bir avuç tedirgin insana, ama

aynı zamanda bu toprakların tüm "öteki"lerine, yani Türk-Sünni-Müslüman kimliği dışında, "farklılık"ın özgürce yaflamayı arzulayan, "sürüye sayılmak" istemeyen herkese dünyayı zindan etmeye yeminli bir iklim zehirliyor havamızı.

flin korkunç yanı, bu iklimin mimarlarının ne yaptıkları konusunda son derece bilinçli olmaları. Bursa'da açılan bir pankart haykırıyor, cinayetlerin, katliamların, linçlerin, linç girişimlerinin gerisindeki apaçık, buz gibi mantık: "Bir Ermeni öldü, 'Hepimiz Ermeniyiz' dediler; Bir Hıristiyan öldü, 'Hepimiz Hıristiyansız' dediler; oniki Mehmetçik öldü, 'Hepimiz Mehmetçimiz' diyemiyorlar!"

fiicaat arz ederken sirkatin söylemek, bu değilse nedir? Tektipleftirici mantık, bu topraklardaki farklılıklar, renkleri, ayrımları ezip geçmeye kararlı. Ermeni, Hıristiyan ya da Kürt olmak, ya da onların acılarını sahiplenmek, onların "farklı yaflama, farklılıklarını ifade edebilme" haklarını savunmak, "düflman" damgasını yemek için yetiyor da artıyor. "Ermeni, Hıristiyan ya da Kürt veya Alevi...ve de onların destekçileri... ayağınız denk alın. Ya tek bir potada, hepimize biçilen muhafazakâr-milliyetçi-militarist cendere içerisinde erimeye razı olursunuz ya da..." tehdidi altında yaflıyoruz, hepimiz. Militarizme belenmiş milliyetçilik, Bursa'da, Trabzon'da, Mersin'de ya da başka herhangi bir kentte Kürt'ü linç etmeye kalkışırken Ermeni'yi anımsıyor; Dersimli Alevi'yi hedeflerken "muhtedi Hıristiyan"a niflan alıyor. "Sınır-ötesi" dedikleri askeri harekâtlara kalkışırken, "içeriyi" dümdüz etmeyi amaçlıyor...

"Kristal Gece"ye ne kaldı flunun flurasında?

Kürtlerin başına ge(tiri)lenler malum! Aleviler üzerinde oynanan oyunlar da!

Ve nihayet Ermeni cemaatinin avukatı Diran Bakar'ın, Hrant Dink'in öldürülmesinden sonra azınlıkların tedirgin olduğu ve Türkiye'yi terk etmeye hazırlanmışlar vurgusuyla, "Malatya'da misyonerlerin katledilmesi ve son günlerde birbiri ardına rahiplere yönelik saldırıların cemaatte endifle yarattık" söylediği resmi ideolojinin Türkiye'sinden söz ediyoruz...

Hani Mehmet Ali Gökaçtı'nın, "Azınlıklara yine çokfl yok" dediği; Dilek Kurban'ın da, "Gayrimüslimlerin vatandaş ol(a)mama hâli'nin altına çizdiği Türkiye'den; Teoman Bilgi'nin, "Osmanlı-Türkiye hâkim sınıf ve tabakalarının ideolojik sentezi [olarak nitelediği] Kemalist deoloji'nin cografyasından; yani Mevlüt Bozdemir'in ki gibi, "Türkiye'de bir ilerici ordu imajı vardır ve bu kanımızca önemli ölçüde gerçeği yansıtmaktadır,"



yollu saçmalıklarının "pazarlandık" topraklardan...

Guillaume Perrier'in ifadesiyle -aslı sorulursa!-; "... 'Ne mutlu Türküm diyene!' Mustafa Kemal'in söylediği sloganlardan olsa da, Türkiye'de kimler bu 'mutluluğa' gerçekten erebiliyor? Resmi söyleme bakacak olursanız Türk ve inanç ayrımı gözetmeden bu topraklar üzerinde bulunan herkes buna kadir. Fiiliyattaysa dini azınlıkların üyeleri ve bazı etnik gruplar ikinci sınıf vatandaş konumunda. Hıristiyan nüfustan geriye kalanlar (Rumlar, Ermeniler veya Süryaniler), 15 milyon Kürt ve bunun yanında 10 milyon Alevi Müslüman sürekli olumsuzluklara maruz kalıyor. Cumhuriyetin kurulmasından 84 yıl sonra bile nüfusun bir bölümü hâlâ ulusal birliğe yönelik tehdit olarak değerlendiriliyor. Zira kolektif bilinçte 'Türk olmanın mutluluğu' topıra abla belirlenmiyor, dinle örtüflen etnik bir tanıma denk geliyor..."

Yani Kemalist resmi ideolojik cenderenin Türkiye'sinde de, "Bütün modern toplumlar gibi, Türkiye de geçmişiyle sorunlar yaflıyor. Herhangi bir modern ulus-devletin eskiyi unutturarak yeniden yazdık 'tarih', o devletin altında yaflayan insanların yazdıkları alternatif 'tarihler' nedeniyle kırılanlaşıyor. Türkiye'de en azından geçtiğimiz yüzyıl içinde resmi tarih tarafından görünmez kılınmış ya da galip

gelen bir stratejinin denetiminde rötüflaflarak yazılmış olaylar bugün yeniden karfımıza çıkıyor. Örneğin 1915 Ermeni meselesi, 'stiklal Mahkemeleri, etnik ya da dinsel içerikli isyanlar, Varlık Vergisi, 6-7 Eylül olayları, 27 Mayıs', 12 Mart', 12 Eylül'ü, 28 fiubat'yla bütün darbelerin arkalarında bıraktıkları tahribat, bugün küreselleşmeye paralel olarak dönüşüm geçiren/ krize giren modern ulus-devletin meflruyet çatlaklarında kendini daha çok hissettiriyor. (...)

Ulus-devletin 'kurgular', sosyal bilimler altında, özellikle 'gündelik hayat' üzerine yapılan çalışmaları giderek daha net biçimde açığa çıkıyor. Bugün daha ayrıntılı bir flekilde 'ulus' kurmak ya da 'yeni bir insan' yaratmak üzere uygulanmış politikaların insanların çouul hayatları üzerinde tahakküm kurduğunu, gündelik hayatın zenginliğinin bu kurgular tarafından adeta 'sömürgeleştirildiğini' görüyoruz. Modern ulusun, toplumda var olan farklı sesleri, bellekleri, 'yönetebilirlik' adına basitleftirdiği, teke indirdiği kurgular aynı zamanda bireylerin ve farklı toplumsal ve kültürel grupların kendilerine ve birbirlerine karşı da yabancılaşmasını beraberinde getiriyor. (...)

İnsanlar, ulus-devletin kurgular vasıtasıyla 'unuttur' gibi görünürken, aslında sadece kurgunun kelimelerini,

kurgunun dayattığı resmi tarihi ve belleği tekrar ediyorlar. Bu ezber, önceden kalan ve altta ezilmiş olan hayatları yok etmiyor. Ancak, kurgunun dayatılması sonucu katlanarak üreyen travmatik kişilik ve kimlikler de yok olmuyor. Modern devletin gücü karşısında 'korku'yla içlerine kapanan travmatik kimlikler 'konuşma' potansiyelini kaybederken, derinlerde taftıklar talepleri ancak 'nefret' ve 'fliddet' vasıtasıyla açığa çıkarıyorlar.

Kısaca, bastırılmış, konuşulmuş, yasaklanmış, dolayısıyla iyileşmesi için fırsat tanınamamış acılar ve bu acıların dolayısıyla bellekler meselesini sadece farklı toplumsal grupların basit cemaat meseleleri ya da 'post modern kaptisleri' olarak ele almak bir anlam taşımıyor. Öte yandan, 1915'te büyük bir travma yaşamış Ermenilerin, «stiklal Mahkemeleri ya da darbe mahkemeleri sonunda idam edilmiş, Diyarbakır cezaevlerinde ilkenceye uğramış insanların, Maraf'ta katliama uğramış Alevilerin, baförtüsü nedeniyle okullarından kovulmuş genç kızların her biri yaşadıkları travmalardan kurtulmayı, iyileşmeyi ve ezilen bellekleriyle yüzleşmesini bekliyorlar. Ancak tek tek bu bireylerin ya da grupların iyileşmesinin yanı sıra. Önemli bir mesele daha var: Bu iyileşmenin sağlanması, toplumun -bugünden sonra- bir arada yaşama kapasitesinin iyileşmesi ve geleceğin ipotek altından kurtarılması anlamına geliyor.

Bir anlamda, iyileşmeyen yaralarla büyüyen bir 'bellek hastalığı' diyebileceğimiz bugünkü durumdan çıkmak için resmi kurgulara karşı toplumun farklı kesimlerinin kendileriyle ve birbirleriyle hem

konuşulmasını hem de dinleyerek yüzleşmesi gerektiriyor.”[2]

Walter Benjamin'in, "Kültür alanında hiçbir belge yoktur ki, aynı zamanda bir barbarlık belgesi niteliği taşımasın," diye betimlediği çerçevede bu kolay değil, elbet!

Yaflananlar, gel-gitler, sarsıntılar bunlarla -doğrudan- ilişkili...

"Üst kimlik" ilan ettikleri fleyin resmi ideolojisi çatırdayorken; tam da burada, "Türkiye Avrupa'nın Çin'idir," diye anılan siyasal iktisat ilişkileri arasında; Ulus Baker'in, "Faflizmin totaliter dil"dir; Deleuze'nün, "Faflizm kapitalizmin ürettiği son koddur"; M. Heidegger'in, "Faflizm, kapitalizmin 'normal' gelişiminde ortaya çıkan basit bir sapma değil, kendi iç dinamiklerinin zorunlu bir sonucudur"; Hugo Chávez'in, "Faflistler insan değildir. Bir yılan bile onlardan daha insandır!," saptamalarının anımsayın...

Verili koordinatlarda Türk Tarih Kurumu Başkanlığı Prof. Dr. Yusuf Halaçoğlu, Türkiye'nin, Musul ve Kerkük anlaşmalarını birleşik Irak'ın bütünlüğü için imzaladığını vurgusuyla, "Eğer bu bölgede parçalanmalar olursa, bölünme yaşanırsa Türkiye'nin Musul ve Kerkük üzerinde uluslararası hakkı gündeme gelir ve bunu kullanması gerekir," derken, "büyüyen/ büyüülen" tehlikelerle, efl zamanlı süreçte filizlenen imkânlar da görmek gerek...

Bu kofullar altında, Anadolu'yu tarihinin layık kıldığı çeşitlilik içerisinde, özgür bir birlik ülkesine dönüştürmeye tutkun bizler için iki seçenek kalıyor: Yükselen flogen dalga, sokağa inen faflizm, sıradanlaşmış, gündelik fliddet dili karşısında sinip susmak, "sürüye sayılmak"; ya da sesini yükseltmek,

direnmek, bu toprakları tüm emekçilerin paylaşabileceği bir "kardeşlik sofrası"na dönüştürme yolunda mücadele etmek.

"İlan ediyoruz ki bizler, zor olanı,

durmadan anımsanması gereken kesitte, bir kez tarafımızın gereklerini yerine getirmenin zamanıdır flimdi..

Ve üzeri gazetelerle örtülü, ayakkabısı pençeli Ahbari'miz



ikinci yolu seçiyoruz. "Güçlülerle güçsüz arasındaki çatışmada yer almayı reddetmek, tarafsız olmak değil güçlülere yandallık etmek demektir," der çünkü Paulo Freire...

Evet, evet Paulo Freire gibi; E. E. Cummings'in, "Seni diğerlerinden farksız yapmaya bütün gücüyle gece gündüz çalışılan bir dünyada, kendin olarak kalabilmek, dünyanın en zor savaşını vermek demektir. Bu savaş bir baflladım artık hiç bitmez!"

Hacı Bektaş Veli'nin, "Bir olalım, diri olalım, iri olalım!"

John Sherman'ın, "Geleceğin en iyi peygamberi geçmiştir!"

Nietzsche'nin, "Köle misin? Senden dost olmaz. Zorba mısın? Senin dostun olmaz!"

Paulo Coelho'nun, "En karanlık an, flafak sökmeden önceki andır!"

Dante'nin, "Küçük bir kovalım, yangına sebep olur!" sözlerini de,

huzurunda bir kez daha haykırmalıyız: "Derin devletçilere, sağ milliyetçilere, faflizm amigolarına, militarist çetelere inat, bu toprakları Ermeni-Hristiyan-Kürt-Alevi-Türk, inançlı-inançsız, kadın-erkek, tüm emekçilerin özgür ve kardeşçe yaşayacağı ekmek ve hürriyet günlerine eriftirene dek, hepimiz Ermeni, hepimiz Hristiyan, hepimiz Kürt, hepimiz Roman, hepimiz Alevi, sözün özü, hepimiz Öteki'yiz!"

Ve de katledilifinin ardından bir yıl geçen Ahbarik'imizi sadece anmıyoruz; bizi ötekileftirenlere de isyan ediyoruz...

15 Ocak 2008, Ankara

NOTLAR

¹ Emerson.

² Ferhat Kentel, "Geçmişle Yüzleşmek, Geleceği Kurtarmak", Toplumsal Tarih Dergisi, No:168, Aralık 2007, s.6.

İlan



Avrupa Türkiyeli «flçiler Kofederasyonu Tüzük Kurultayı»

Tarih: 22-23 Mart 2008/Frankfurt
Yer: Haus der Jugend • Deutschherrnufer 12
Frankfurt/Main

G-8 KARŞITLARI TERÖRİST DEĞİLDİR

Geçtiğimiz Mayıs ayında Heiligendamm'da toplanacak olan G-8 zirvesi öncesinde Almanya Federal Polisinin G-8 karşıtlarına yönelik yapılmış olduğu ev baskınları ve aramaların hukuka ve yasalara aykırı olduğu Federal Mahkeme (BGH) tarafından onaylandı.



Federal Bafısvaçılık Zirve karşıtı olan eylemcileri „terörist ve yasadışı terör örgütü kurmak“ suçlamasıyla çok tartışılmalı anti terör yasası 129 aya dayanarak suç duyurusunda bulunmuş ve yaklaşık altı Federal eyalette 40'i

askın ev, dernek ve lokalde arama yapılmasını sağlamıştır.

Bilindiği gibi Federal Bafısvaçılığın suç duyurusunda bulunmak için dayanağı Hamburg ve Berlin kentlerinde G-8 Zirvesini sabote etmek ve gerçekleştirilmesini engellemek için araba ve is yeri yakma eylemlerini öne

sürmüştü.

Ancak Federal Mahkeme böyle bir suç unsurunun bulunmasında dahi Federal bafısvaçılığın Terör örgütü kurmak suçundan ev baskın, arama yapamayacağı kararına vardı.

Bu sebeple de arama yapılan ev, dernek ve lokallerde el koyulan kayıtlı tutulan bütün evrak ve dokümanların inceleme unsuru olamayacağı kanaat getirip davaların düflmesini karara bağladı.

Ana dilin önemi üzerine

1. Giriş

Dünyada yaflayan insanların yüzde 60-65'i iki dil kullanmaktadır. Sadece Avrupa'da bile yüzün üstünde dil konulmaktadır. Avrupa Birliği'nde 50 milyona yakın insan yafladığı ülkenin resmi dilinden farklı bir dil kullanmaktadır. Kısacası iki veya çok dillilik günümüzde artık bir istisna değil tam tersine bir kural haline gelmiştir. Çok dilliliği etkileyen önemli faktörlerden birisi hiç kuşkusuz göç unsurudur. Göç hangi nedenle gerçekleşmiş olursa olsun ki bir çok nedeni vardır (siyasi, sosyal, ekonomik, kültürel, dini nedenler, savaş, doğal afetler...) hepsi de ister istemez çok dilliliği tefvik eder. Yabancı bir ülkede yaflamak ve çablamak için o ülkenin dili öğrenilir. Ama aile ve arkadaş çevresi içinde ana dil konulur. Tüm bu gelişmeler farklı milliyetlerden ve kültürlerden insanların bir araya getirdi ve bu insanlar arasındaki yapılan evliliklerin sayısı arttırdı. Bunun sonucunda ebeveynler çocuklarını hangi dilde yetiştirecekleri sorusunu kendilerine yöneltmek zorunda kaldılar.

Bugün Almanya'ya Türkiye'den gelen göçmen ilçilerin nesli neredeyse dördüncü kuşla varmıştır. Geçirdiğimiz kırk küsur yıl Alman halkıyla eşit haklara sahip olmamızı sağlayamamıştır. Halen çözülmeyi bekleyen bir yığın sorunla iç içe yaflıyoruz. Bir yanda yıllarca göç diyarı olduğunu kabul edemeyen, Türkleri en kısa zamanda geri dönmeye tefvik ederek uyum için samimi bir çaba harcamayan Alman devleti, diğer yanda seneler boyunca geri dönme hayalleri içinde ne kendilerine ne de çocuklarına gelişim hakkı tanımayan Türkiyeliler. Bu bozuk düzenin kaybedenleri kuşkusuz bu günkü gençler ve çocuklardır. Bugün çocuklarımızın ve gençlerimizin eğitiminde önemli sıkıntılar yaflıyoruz. Çocuklarımızın yafladığı önemli sorunlardan bir tanesi kuşkusuz dil problemdir. Almanya'da yaflayan Türk çocuklarının içinde buldukları toplumsal gerçeklik bu çocukların iki dilli olmalarıdır. Burada doğup büyüyen çocuklar ev ve aile ortamında ana dillerini konuştular. İlk hayat tecrübelerini ana dilinde edinirler. Ana okuluna bafladığı günden itibaren onlar için ikinci bir dil olan almanca ile tanıştılar. Ana okulunda eğitim dili olmasından kaynaklı almanca desteklenir. Ev ve aile ortamında iki dil karşılık olarak kullanılsa da çocuklarının bir an önce Almancayı öğrenmelerini istedikleri için anne ve babalar ikinci dili tercih ederler. Böylece ne aile ortamında ne de ana okul ortamında ana dil destek görmediği için ikinci dil ana dilin yerini alır.

Baflta da belirttiğimiz gibi bugün neredeyse dünyanın her yerinde iki veya iki dilden fazla dil konulmaktadır. Ama uzun yıllar iki dilliliğin çocukların gelişimi açısından zararlı olduğu savunulmuştur. «ki dili birden sadece üstün zekalı çocukların öğrenebileceği ileri sürülmüştür. Hatta iki dilliliğin okuldaki baflarının önünde engel olduğu söylenmiştir. Ancak 60'lı yıllara gelindiğinde yavaş yavaş bunun böyle olmadığını tam tersine iki dilliliğin çocuğun

kifisel ve zihinsel gelişmesinde pozitif etki yaptığını düşünce yaygınlaşmıştır.

Günümüzde halen bu konuda ki tartışmalar devam etmektedir. Almanya'da da yaflayan göçmen çocuklarının dil problemi genellikle yafladığı ülkenin dilini öğrenme problemi olarak görülür. Ana dilin önemine fazla değinilmemektedir. Özellikle de iki dilli eğitimde ana dilin anlamı ve önemi göz ardı edilmektedir. Kimi eğitimcileri ikinci bir dili öğrenirken ana dilin önemsiz olduğunu, ana dil ile ikinci dil arasında bir bağ bulunmadığını, hatta ana dilin ikinci bir dili öğrenmenin önünde engel tefvik ettiğini savunurlar. Bafların bir okul eğitimi için iyi bir almanca konuşulmasından kaynaklı Almanya'da türkçe ve türkçe dersleri desteklenmemektedir. Göçmen çocuklarının içinde bulunduğu toplumsal gerçeklik eğitimde göz ardı edilmektedir. Oysa yapılan bir çok bilimsel araştırma ikinci bir dili öğrenirken ana dilin temel tefvik ettiğini, ana dile hakimiyetin ikinci dili ve iki dilliliğin gelişimini kolaylaştırdığını belirtmektedir.

2. Dilin gelişimi ve anlamı

Dil insanlar arasındaki en güçlü bağ ve en önemli iletişim aracıdır. Dilin ortaya çıkışı insanın doğaya karşı verdiği mücadele ile olur. İnsan ya da insan topluluklarının kendilerini geleceğe taşıırken yarattıkları birikimler sonucu ortaya çıkmıştır. Dil, insanın insanlaşma sürecinde en temel noktaya oturur. Aynı zamanda bu sürecin bütün birikimlerini taşır. Dil insanın yarattığı binlerce yıllık birikimin sonucudur. Bütün kültürel değerlerin birliği, yeniden ve yeniden üretildiği dinamik bir alandır. Düşünce ve duygularımız dil ile anlatılır. Sevincimizi, üzüntümüzü, acımızı, iyiyi ve kötüyü dil ile ifade ederiz. Edindiğimiz deneyim ve tecrübeleri dil ile aktarırız. «tek ve temennilerimizi yine dil ile söyleriz. Kısacası doğumdan ölüme kadar dil yaflamamızın vazgeçilmez bir parçasıdır.

Doğumdan sonra çocuğun ilk çıkardığı ses anlamıdır. Ağladığını, ağladığını, yorulduğunu, uykusunun geldiğini söylemek için çocuk bu sesi kullanır. Daha sonra çocuk başka sesler çıkartabildiğini keff eder. Bu sırada "anne ve baba" sözcüklerini duymak için tetikte bekleyen ebeveynler bebeğin bu denemelerinin gerçek sözcükler olduğunu düşünerek sevinç gösterilerinde bulunurlar. Bebekler bu tepkiden hofnut kalır ve seslerle oynamaya devam ederler. Bebekler, seslere karşı çok duyarlıdır. Araştırmalar, bir haftalık bebeğin anne sesini diğer kadın seslerinden ayırdığını ve diğer seslere tercih ettiğini ortaya koymuştur. Giderek yetifkinin ses tonundaki değişiklikleri (kızgın-nefeli) ayırt etmeye baflarlar. Ebeveynler, çocu zaman farkında olmadan bebeklerinin dil ve konuşma gelişimlerini desteklemektedirler. Bu doğal bir süreçtir. Aslında çok çeşitli sesler çıkartabilme yetisiyle doğan bebekler, giderek sadece çevrelerinde kullanılan sesleri taklit

etmeye baflar, yetifkinlerin tepkisiz kaldığı diğer sesleri kullanmazlar. Seslerden hecelere, sözcüklere ve cümle yapılarına doğru hızlı bir gelişme olur. Daha anne karnındeyken baflayan iletişim serüveni çocuğun ilk yılını doldurmasından sonra tek tek meyvelerini verir.

O ana kadar mimik ve belli belirsiz sesler ile anlatılan duygular, düşünceler, gereksinimler çocuğun büyümesiyle daha da varışlaflayan bir darcıkla anlamı hale gelir. Kısacası dil çocuğun kendisini anlatmasını sağlar. Ona birey olma yolunda ki ilk adımını atar. Dil konuşan kiflinin kimliğini sergiler. Kiflinin dil üzerindeki hakimiyeti çok ise, ufku da o kadar geniştir. Ya da tersi de doğrudur. "Bilmediğim her kelime, düşünmediğim bir fikirdir" (Wolfgang Maier).

3. Ana dil hakkındaki bilgilerimiz

Bireyin kifisel ve zihinsel süreçlerinin gelişiminde dil çok önemlidir. Bu çok önemli süreç tabii ki çocuklukla baflar. Çocuk okul dönemine kadar ki birikimlerini çevresindeki yaflam tarzına ve ilifkilere göre oluşturmaz. Bunu anadilini temel araç olarak kullanarak yapar. Bir dil bilimcinin açıklamasına göre 6 yaşındaki çocuk beş binin üzerinde etkin, yirmi yedi bin kadar sözcüğü duyunca anlayabildiği sonucuna varmıştır. O halde okula baflayan çocuğun biriktirdiği bilgi darcı, bu kuralların kavramı ve kullanma becerisi kazandı, oranda eğitime katılım ve öğrenme süreci hızlanacaktır. Ana dil hem kifisel hem toplumsal hem de siyasal alanda kifliliğin gelişmesinde ve netleşmesinde önemli yer alır.

Ana dilinin çocuğun kifliliğinin gelişmesinde ki önemi Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Sözleşmesinde de flu şekilde açıklanmaktadır:

"Soya dine ya da dile dayalı azınlıkların ya da yerli halkların var olduğu devletlerde, böyle bir azınlığa mensup olan ya da yerli halktan olan çocuk, ait olduğu azınlık topluluğunun diğer üyeleri ile birlikte kendi kültüründen yararlanma, kendi dinine inanma ve uygulama ve kendi dilini kullanma hakkından yoksun bırakılmaz".

Yukarıda belirtilen gerçekleri de göz önüne aldığımızda Almanya'da iki dilli ortamda yetifkin çocuklarımız için ana dilin önemi daha iyi anlaşılabilir. Ana dil öğrenimi salt bir iletişim aracı öğrenimi değildir. Ana dilde toplumun bütün değer yargıları ve birikimleri yansıtıyor için, çocuk ana dilini öğrenirken toplumun bütün kültürel birikimlerini de almaktadır. Kendiliğinden gelişen bu süreçte çocuk, dilin kendine has bütün özelliklerini olağanüstü bir şekilde öğrenir. Bu aynı zamanda zihinsel gelişime de katkıda bulunur. Çocuğun düşünül tarzı, öğrenme biçimi ana dil tarafından şekillenir. Çocuk artık «dünyaya» kavramlarla algılamaya baflarken, bu kavramlar zihinde sembollerle iflenir. Semboller arasındaki ilifki ve bağlar anadile göre oluşur. Ana dili oluşturan bu semboller ve iflemler kiflinin olaylara, olgulara yani bütün «dünyaya» bakışını belirler. Çocuk artık ana diliyle

düşünmeye baflar. Bunu yaparken de dilin kendine has biçimi, söz dizimi, dilbilgisi gibi özelliklerini kendiliğinden kullanır. Zihinsel flekillenimi, düşünül tarzı, ana dilini öğrendiği, kullandığı boyutta gelişir.

Göçmen çocukları için ana dilinin önemi, doğal olarak dilin kazanılmasında yatmaktadır. Ama esas önemi ise çocuğun ruhsal, toplumsal, duygusal ve genel gelişimine, onun sağlamlaşmasıyla olan katkısında. Bir insanın gelişiminin temelleri yaflamının ilk yıllarında atılır. Bunda en çok ana dilinin katkısı ve etkisi vardır.

4. İkinci bir dili öğrenirken ana dilin önemi

Dünyanın farklı ülkelerinde yapılan dilbilimsel araştırmalar birinci dilin yani ana dilin düzeyinin ikinci bir dilin varabileceği düzey üzerinde belirleyici bir rol oynadığını gerçeğini ortaya koymuştur. Ana diline hakim olan bir çocuk ikinci bir dili çok daha rahat ve kolay öğrenmektedir. Aflardaki araştırmalar bu gerçeği ortaya koymaktadır.

4.1. Anlama/Hatırlama

Türkiye'li göçmen çocuklarla yapılan bir deney, çocukların dinledikleri almanca bir hikayeyi tekrar anlatmada zorlandığını, hikayeyi bir kez daha kendi dillerinde dinledikten sonra anlatabildiklerini ortaya koydu.

Deneyin gelişimi: "Die Zauberstäbe" adlı hikaye on ile oniki yaşları arasındaki yedi türk öğrencisine alman dilli bir kifli tarafından okunur ve çocuklardan hikayeyi tekrar anlatmaları istenir. Diğer çocuklar anlatmayı baflaramazlarsa tet tek kelimeler açıklar ya da hikaye bir kez daha okunur. Diğer çocuklar anlatmayı buna rağmen baflaramazlarsa bu kez hikayenin türkçe tercümesi türk dilli bir kifli tarafından okunur ve çocuklardan yine hikayeyi anlatmaları istenir. Aynı zamanda çocuklar anlatırken sorular varsa yanıtlanır. Bunun sonucunda çocuklardan hikayeyi bir kez daha dinlemeden anlatmaları istenir. Sadece bir değerlendirme yapabilmek için aynı hikaye başka çocuklara da okunur.

Aynı yaflta bir grup alman dilli öğrencilere

Türkiye'nin çeşitli bölgelerinden bir grup türk öğrencilerine

Almanya'da yaflayan bir grup Türkiye'li göçmen çocuklara

Almanya ve Türkiye'deki tel dilli yetifkin çocuklar hikayeyi dinledikten sonra hiç bir yardım almadan hikayeyi tekrar anlatabildikleridir. Göçmen çocuklarında ise yukarıda ki deneyde dile getirilen sorunlar yaflamıştır. Bu deneyin de sonucundan anlaşılacağı gibi bir yazı dinledikten sonra tekrar anlatabilmenin kofulu onu anlamaktır. Bu da ana dilde gerçekleşmektedir. Bu deneyden çıkan sonuçlar bedensel ve zihinsel özrlü çocukların gittiği bir okulda dersde uygulandı. Sıfıta türkçe konuşan çocuklardan bir öğrenme grubu oluşturularak, ders saatinin ilk bölümünde onlar türkçe dilinde ders görürken, sınıfın

KADINLARIN KURTULUŞU



KADINLAR KURULTAYINDA ÖRGÜTLENME PERSPEKTİFİ ÜZERİNE

7. Kadınlar Kurultayı'nı başarıyla gerçekleştirdik, ama rehavete kapılmadan asılan bundan sonraki süreçte kurultayların öznesi ve yönlendiricisi olmaktadır. Kurultaylar süreci tahlil ederek politika belirleme, tartışma, tartışılma ve yasama organı görevi görür. Bu yapılırken tartışma sürecine kitleleri de katarak daha sağlıklı sonuçlara ulaşmak amaçlanmalıdır. Kurultayların tartışmalar ve gündem bakımından olumluluk tartışılabilir. Fakat gündemlerimiz daha somutlaştırılmalı ve somuta indirgenmelidir. Bu kısa değerlendirmeden sonra temel konumuz, gündemimizin 2. Tartışma taslağının "Örgütlenme Perspektifinin" değerlendirilmesi önem taşımaktadır. Bu konuyu çokça tartışmamıza rağmen halen anlaşılamadığı ve yüzeysel bilinçle yorumladığımız bir gerçektir. Kadın sorunu bugün ortaya çıkmadığı ve bugünde kadınlar lehine hemen çözülemeyeceği gerçeğini tarih bize defalarca ispatlamıştır. Kadın sorununun farklı boyutları ve farklı bakış açıları bizde mevcuttur. Bu sorunu değerlendirirken çok geniş pencereden bakmalı, detaylı bilgiye sahip olmamız gereklidir ki, sağlıklı sonuçlara ulaşalım. Bu temelde konuyu iki yönüyle açarsak; (Marksizm ve feminizm ile özgürleşmek ve örgütlenmek..) daha iyi anlaşılacağına umuyorum. Bu sonuçlarla değerlendirmedimiz andan itibaren çok hızlı başarımlar ve özerk kesiliriz. Kadın çalışması tabii ki özerk ve kendine özgü olmalıdır ama bizler bunu nasıl anlayabiliriz?

Kadın sorununu sadece bir cinsiyet sorunu olarak değerlendirmeyip aynı zamanda sınıfsal temelleri ve boyutlarıyla ele alan Marksizm'in tersine, küçük-burjuva feminizmi, sınıf ve erkeklerle karşı bir kadın dayanışmasına indirgemeye çalışır. Ne var ki, karşıları birbirleriyle tamamen çelişen sınıfların kadınların birbirleriyle dayanışma içinde olmaları olanaksızdır.

Küçük-burjuva feminizminin temel sorunu erkeklerle hukuksal eşitlik sağlanması iken, işçi kadının sorunu bunun çok ötesine taşlar. Birinciler sorunu, mülkiyet, kariyer, statü gibi konularda eşitsizlikte görürler ve kadın sorununun eğitimle, toplumsal ilerlemeyle, hukuksal düzenlemelerle, kapitalizm alınmadan da çözülebileceğini savunurlar. Onlar sorunu bireysel temelde ele alıp çözümü de o temelde

görürler. Oysa işçi sınıfı açısından kadın sorununun çözümü burjuva hukuksal eşitlikle, eğitimle vb. sağlanamaz. Kapitalizm, ayrılan, ezilen, ayrımcılığa tâbi tutulan işçi kadının yükünü, ücret köleliğiyle iki katına çıkaran bir sömürü sistemidir. İşte bu nedenle onun için özgürlük sorunu, sınıfsal doğası gereği, bireysel değil toplumsal bir devrim sorunudur. Bunu gerçekleştirmek için de işçi sınıfının kadın, kapitalist sömürüye karşı sınıfın erkekleriyle omuz omuza bir mücadele yürütmek zorundadır.

Cinslerin eşitliği istemiyle ortaya çıkan burjuva kadın hakları savunucuları, bu tutum ve istemleriyle, hiçbir biçimde kendi sınıflarıyla, bu sınıfın toplumsal egemenlik koşulları ve iktidarıyla çeliştiklerini düşünmüyorlardı. Yaptıkları iş, ait oldukları sınıf adına feodal topluma karşı ileri sürülen ilkelerin, ezilen bir cins olarak kadınlara da uygulanmasını istemekten ibaretti. Sorguladıkları burjuva toplumu değil, kadının feodal toplumdan devralınan ezilen cins konumuydu. Kadına ilişkin din ve töre tarafından kutsanan eski önyargıların terk

edilmesini, kadına toplum yaşamına eşit haklarla katılma hak ve olanağının tanınmasını istiyorlardı.

Burjuva kadın hareketinin henüz devrimci bir nitelik taşıdığı bu dönemde, kendileri açıktan böyle ifade etmeseler de, iflin doğası gereği, özünde burjuva kadının burjuva erkekle eğitim, hukuk ve siyaset alanında eşitliği isteminden başka bir şey değildi. Zira talep ettikleri mülkiyet hakkı, eğitim hakkı ve serbest mesleklere girebilme hakkı vb., emekçi kadın için pratikte fazlaca bir şey ifade etmiyordu. Fakat vurgulaya geldiğimiz gibi, gerçekleşmesi durumunda daha çok burjuva kadının burjuva erkekle karşılarındaki durumunu nispeten düzelterek olan bu istemlere dahi resmi burjuva toplumu büyük bir direnç gösterdi. Bu istemler çok uzun yıllar sonra ve ancak emekçi sınıfların burjuvazi üzerindeki basıncının genel etkisi altında adım adım kazanılabildi.

Meseleyi işçi sınıfının perspektifinden değerlendiren Marksistlerse, kadın üzerindeki sömürünün, baskının, ayrımcılığın, şiddetin, gerek yasalar bağlamında, gerekse yaşamın içinde, ancak sınıf mücadelesinin yükseltilmesiyle ve kadının mücadele içinde daha fazla yer almasıyla çözüm yoluna girer. Kadın sorununun köklü ve geri dönüşsüz bir şekilde çözüm yoluna girmesi Proleter iktidarın kurulmasıyla başlayacak ve cinsler arasındaki ayrımlardan kaynaklanan izler sınıfsız toplumda tümüyle silinecektir. Cins ayrımcı yasaların tümüyle ortadan kaldırılması ve hukuksal alanda gerçek eşitliğin sağlanabilmesi için yürütülmesi gereken mücadelenin emekçi kadınların mücadelesinde hâlâ çok önemli bir ayağı teşkil ettiği aşikârdır. Bununla birlikte bu mücadelenin oldukça geri düzeylerde seyrediyor olması bile, sorunun sınıf mücadelesiyle nasıl doğrudan bir ilişki içinde olduğunun çarpıcı bir göstergesidir. Sınıf mücadelesindeki genel gerilemenin ve işçi sınıfının örgütsüzlüğünün doğrudan bir ürünü olarak, emekçi kadının kurtuluş mücadelesi de alabildiğine zayıflamıştır. Küçük-burjuva feministler istedikleri kadar sınıflardan bağımsız bir kadın sorunu tanımlayıp, işçi hareketinden bağımsız bir kadın hareketi yaratmaya çalışsınlar, bu zayıflık feminist hareketteki gerilemenin de birincil nedenidir. Zira şimdiye dek kadın hareketlerindeki gerçek anlamda yükseltilerin tümü, işçi sınıfı



mücadelesinin de yükselikle geçtiği dönemlerde yaşanmıştır.

Bizler, toplumdaki kadının özgürleşmesini, bir bütün olarak sorunun çözülmesini, kadının örgütlenme ve devrim mücadelesiyle orantılı ele almalıyız. Kaldık ki bu ikili ilişki, "örgütlenen kadın özgürleştiği, örgütleyeceği kadın da özgürleşecektir" diyalektiğiyle ele alınması gerekmektedir. Devrimciler, yaratma mücadelesi verdikleri yarının yeni toplumunun tüm ilişkileri ve değerlerini, bugünden kendi bünyesinde yaratma ve tüm topluma taşıyabilecek tarzda bir örgütlenme yaratabileceği oranda sorunları çözebilecektir. Ancak insanın insanlaşması-özgürleşmesi sürecinin adımları, başlangıç olan ve bunu geleceğe, tüm topluma da taşımak için mücadele ettiğimiz süreçte, kendi iç devrimimizi gerçekleştirmedeki başarılarımız ve eksikliklerimizden dolayı, örgütlü kadınlarımız da özgürleştiremedik. Özgürleştirme mücadelesi içinde olup da özgürleşemeyen örgütlü kadınların sorunları söz konusu olduğu sürece de genel olarak toplumdaki kadınların sorunlarını çözemeyeceğimiz de ortadadır. Devrimci ilişki ve ifleyişin olmadıkça bir yerde, sistemin ilişkileri, değer yargıları içinde gelişen toplumsal sürecin çelişkisi ve çatışmaları devrimci saflara taşınır. Devrimci saflara taşınan düzenin bu duygu-düşünce-güdü ve davranışları, devrimci tarzda dönüşüme-değişime uğrattıkları politikalarından yoksunluk, yaşamın her anına, her alana uygulanacak, oluşturulacak anlayışlara da yansıtacak çarpıklık-eksiklik, doğrudur. Ve sistemin ilişkisi ve ifleyişli, bir biçimiyle kendini sürdüreceği zemini mevcut örgütlenme içinde bulur, varolan zemini de sağlamlaştırır.

Kaldık ki burada ifade edilenlere de anlayışlı olarak baktığımızda, devrimci anlayış olmaktan uzaklaştığımızı görürüz. fiöyle ki; sorunun temel nedenini doğru biçimde koymadan, çözümü küçük burjuva özgürlük anlayışını benimseme temelinde ya erkeklerle havale ederek ya da tamamen "kadın beyninde" çözümünü öngörmek, devrimci bir çözüm değildir. Devrimci olmayan bu çözüm tarzları da, kadının özgürleşmesini sağlamak bir yana, mevcut sorunları daha da derinleştirdiği ortadadır.

İnsanın özgürlüğünü engelleyebilen her şey onun özü ile doğrudan ya da dolaylı olarak bağlantılıdır. Bu gerçeklikten yola çıktığımızda, özgürleşme ve özgürleştirme mücadelesi içinde olan kadının, bu sorunu çözmede, özgürleşme önünde engeller yaratılmamalıdır görmeliyiz. Her şeyden önce kadının bir kimlik sorunu vardır. Yani kadının kendini tüm yönleriyle tanımlaması ve özgür temelde kendi gerçekliğiyle bulmasıdır. Kadının kendi kimliğini ifade etmesine daha bütünlüklü bakarsak; her kadının kendini sınıfsal, siyasal, sosyal, cinsel olarak yeni bir tanıma süreci içine sokmasıdır. Bu tanımlamayla genel hatlarıyla devrimci mücadele içinde öğrenmeye başlarız. Ne var ki bu öğrenme, sağlamlaştıkça gelişmez. Çünkü bu "kimliği tanıma" sürecinde, düzenin etkileriyle hareket edilir ve çarpıklık da burada başlar. fiöyle ki, kadın için bu gerçeklik

erkeğe göre biçimlenen mevcut statükonunun aşılmasıdır. Erkeğe olan baskımların kaldırılmasıdır. Bugüne kadar düşüncede - duyguda - davranışta erkeğe - erkekliğe baskımlı bir şekilde söz konusudur. Bu nedenle kimlik kazanmada ilk düşünülen bu baskımların kaldırılması ve kendi kimliğiyle ayakları üzerinde durabilmesidir.

Ne yazık ki doğru devrimci anlayışlarla çözümlenemeyen ve devrimci çözümler üretilmeyen kadın sorununa bu yönlü bakış, devrimci örgütlenmelerde kadınlar içinde gizli feminist kadınlar oluşturarak özgürlük anlayışını, özgürleşme-özgürleştirmeyi farklı biçimlerde bilince çarpmıştır. Doğal olarak bu davranışları da pratikte buna göre şekillenmektedir. Kadın, politikteftiği, siyasal bilince ulaştıkça oranda kadın kimliğini kazanacak ve özgürleşmede çok önemli bir adım atacaktır. Kendi kimliğini tanıyan-reddetmeyen kadın, kendi kimliğinin üzerine, kendinde devrimi daha çabuk gerçekleştirecek, özgürleşme-özgürleştirme mücadelesinde önemli adımları atarak kazanımları elde



edecektir. Özgürlük, sadece düzenin verili ilişkilerini reddetmek ve mücadele zemininde yer almak değildir. Ya da devrimci mücadeleye girmesiyle düzendekinden farklı olarak hareket alanlarında oluşan sınırsızlık da özgürlük değildir. fiu bir gerçektir ki, özgürlük "zorunlulukların bilinciyle hareket etmeyi gerektirir", ilkeler başlanımlı bir yaşam zorunlu kılabilir. <deolojik, politik, örgütsel bilincin kendinde netleşmesiyle kazanılan özgürlük; bir bütün olarak güç olmak ve gücünü örgütleyebilmektir. Bunun için de kendine, kendi cinsinin gücüne inanarak, başarıya da, gelişimi de kendinde, kendi cinsinde görmek ve bunu örgütleyebilmek, bunun araç ve yöntemlerini yaratabilmektir. Ayrıca devrimci mücadele içinde geleneksel kadın kiffiliğiyle yer almanın oranda da özgürleşme sağlamaz. Yani kadına özgü kadın cinsinin psikolojisiyle yer alanlar, kendi kiffiliğini anlamayan ve bu kiffiliği devrimci hale dönüştürmede oldukça

zorlanmaktadır. Bu durum farklı bir yan daha ortaya çarpmaktadır ki; kadın tarafından yeni bir yaşam, yeni bir kiffilik kazanılmaya çalışılmıca, elbette buna yeni bir ruh katmak gerekir. Kadının doğasında bulunan birçok güzel özelliklerin; sahiplenme duygusu, özveri, cesareti, üslubu-hitabı, duygularının yumuşaklığı-incelemesinin oluşturduğu özelliklerin yarattığı ruhu, devrimci yaşamın her alanına-ana-katabileceği oranda bu yaşam daha da zenginleşir, güzelleşir.

Oysa düzenin oluşturduğu, düşünce ve duygularının şekillendirdiği kadınlardan-kadın cinsinin psikolojisini mücadele içinde yok etmeyen ve dayatan unsurlar ise, yaşamı güzelleştirme yerine hem kendilerine, hem de bir bütün olarak ilişkilerine yaşamı çekilmez hale getirerek çirkinleştirirler.

Mevcut soruna yönelik yapılan değerlendirmeler ve bunların ışığında oluşturulan politikalar, Marksist-Leninist bakış açısı temelinde, devrimci temelde oluşturulmadıkça noktada, ne bu sorun ne de bir başka sorunun çözülemeyeceği

kafalarımızda sistemin şekil verdiğini anlayışlarla oluşturduğumuz statüleri kırmamız, toplumun bizde oluşturduğu tarihsel ve geleneksel şekillenmelerin dışına çıkarak, toplumun bizlere biçtiği rolden (hem kadın, hem de erkek olarak) soyunarak yeni bir role, devrimci özgür insan kiffiliğinin özelliği olan duygudüşünce ve davranışları taşımamız ve bu yönde faaliyetlilikler içinde olmamız gerekmektedir.

Özgür kadın kimliği; özgürleşmiş kadın; mücadeleyle, bir bütün olarak örgüt ideolojisi ve politikasıyla yaratılacaktır. Bu aynı zamanda, hem kendi cinsiyetle (kendisiyle) hem de karşı cinsle mücadeleyi de doğuracaktır. Devrimci ideolojiyle şekillenen her kadın, düzenin geri ilkel ideolojisiyle şekillenen duygudüşünce ve güdülerini yok ederek, aşarak özgürleşme yönünde önemli adımları atacaktır. Bu yaşamla her iki cinsin özgürleşmesinin biraradalarıyla, kadının özgürleşmesi söz konusu olacaktır. Önemli olan devrimci bir anlayışla-yaklaşımına sahip olmasıdır. Bu anlayışın, siyasal ve askeri önderliğin, çok çeşitli yerlerinde kadının varlığını kabul eden (konumlandırılan) ve bunu geliştiren somut olgularda yansıtılmamasıdır. Ayrıca kadının genel devrimci mücadele içinde kazanmış olduğu yetkiyi (sorumluluk ve görevlerini) kadının kurtuluşunun, özgürleşmesinin bir ürünü sonucu olduğunu kavraması - kavratması ve anlayış düzeyine çarpması önemlidir.

Tüm bu kısa belirlemelerden sonra ister çok baskınlıkla olalım isterse de çok tutucu olalım, sonuçta çözümleyici olamayacağımız gerçekliği gün gibi ortadadır. Söylemlerimiz sadece teoride kalır ve pratik anlamda ve uygulamada yaşamı bulmaz. Çünkü temel neden kavrayarak ve bilinçle donanarak iflin öznesi olmak deşifflimi ve dönüşümü sağlar.

İfite kısacası tüm bu belirlemeler ışığında beynimizin birazda olsa zorlandıkça görmek zorundayız. Zaten kadınlar komisyonumuz kısmi özerktir. Hemen şu aklımıza gelmemelidir; Özerksek bizim dernek ve federasyonlarla, konfederasyonla niye alakamız olsun ki? Tam da burada sorunun can alıcı noktasını kavramamızdır. Bizler et ve tırnak gibiyiz, ayrılmaz birer parçayız. Bunu yapay tartışmalarla da başarmaya sahip değiliz. Çünkü iflin öznesi zaten alanlarımız, federasyonlarımız ve biziz. Bu anlamıyla sınıf mücadelesinin zengin deneylerinden de öğrenerek eksik yanlarımızı düzeltelim ki, yarın kucaklayabilelim. Tarafsızlık teorisi burjuvaziye aittir. <İçti sınıfına yabancı ve onu yolundan saptırmaya yönelik bir terimdir. Taraf olmayanın bertaraf olacağı hepimiz bilmek zorundayız. En nihayetinde tarafımız ifçilerin, ezilenlerin, horlananların, haksızlıklara uğrayanların, fiiddete maruz kalanların yanı sıra olmalıdır.

Avusturya'dan Bir Mücadele Okuru

“Ergenekon” operasyonu üzerine:

BO UNA ÖLÜ GÖZÜNDEN YA BEKLEMİYELİM

Susurluk olayında olduğu gibi bu operasyondan da ciddi bir sonuç çıkmayacaktır. Kitleler de bu durumun bilincinde olacaklar ki, Susurluk'a karşı gösterilen tepkilerin esamesi bile okunmuyor. Es kaza AKP bu olayı biraz daha kurcalar ve sürdürürse, bunu gerçekler açığa çıkarsın diye değil, tersine gerçekleri ve gerçek suçluları gizlemek için yapacaktır. Sebebine gelince:

En başta dinci akımları, dolayısıyla AKP'yi kontrgerilladan, kontrgerillayı da mevcut siyasi sistemin bütününden ayırdığını düşünmemek gerekir. Çürümüşlük emperyalizme bağlı kapitalist sistemin tümündedir. Çeteleşme biçiminde öne çıkan güçler bu ekonomik ve siyasi çürümüşlüğü bir parçasıdır. Bu sistemin yolsuzluğu, pisli ve bula mamı bir tane kurumu kalmamıştır. Örneğin faili meçhul cinayetlerin, kayıpların, inkencenin, yolsuzluğun olmadığı, bir tane hükümeti bu ülke daha görmedi. Yargı sistemi evlere enklik; Askerlere normal mahkemeler sökmüyor. Hatta normal mahkemeler emir komuta zincirine uydukları takdirde çalışabiliyorlar; uzatmaya gerek yok.

AKP i te bu sistemin bir parçasıdır, bu sistemde bir çarktır. Bu nedenle AKP'nin kendini o mevkiye getiren ve orada tutan diğer çarkların üzerine gitmesini, onları kırmasını bekleyemeyiz. Daha somut konu alalım: AKP iktidar olmasını, güçlenmesini 12 Eylül darbelerine ve devamcılarının borçludur. E er Türkiye'nin demokratik, ilerici, gerçekten laik güçleri ezilmeseydi ve meydan dersaneleriyile, zorunlu dine itimiyle, mes-cit, cami, kuran kursu, imam hatip okulları açma furyasıyla, sayısız yayın organları ve televizyonlarıyla din tüccarlarına bırakılmasaydı AKP iktidar olmazdı.

Dini gericilik ülkemizde kontrgerilla eylemleriyle birlikte ve bu güçlerle i birli i içinde gelişmiştir. Örneğin Amerikan desteği ile tüm dünyaya gericili yaymaya çalışılan, Amerika'nın yayılmacı politikasının en önemli araçlarından biri olan Fethullah Gülen'i objektif olarak kontrgerillanın bir elemanı saymak yanlış değildir. Gene Kürt ulusal hareketine karşı kontrgerillanın Hizbullah'ı kurduğunu, dincilerle i birli i yaptığını bilmeyen yok. Sivas katliamı gibi bir vah etin

de kontrgerilla eylemi olduğu ve dincilerle birlikte yapıldığı da bilinen bir gerçek. Turan Dursun, Bahriye Üçok, U ur Mumcu, Muammer Aksoy, Ahmet Taner Kılıklı, Çetin Emeç cinayetleri de kontrgerilla tarafından i lenip dincilerin üzerine atıldı. Amaç laik, demokratik kesimleri, Kemalistleri “eriat geliyor, hepinizi kesecekler” korkusuyla pani e u ratıp, ordunun arkasında saf tutmalarını sağlamaktı. Fakat dinciler bu klasik kontrgerilla oyununa hiç ses çıkarmadılar. Belki de tetik onlara çektiler. Örnekleri ço altabiliriz. Ama u nokta açık olmalıdır: Ülkemizde dini gericiler u veya bu biçimde kontrgerilla ile ili ki ve i birli i içindedirler. Üstelik bu yeni ortaya çıkmış bir durum da değildir. Ülkemizde dini akımlar



ortaya çıktıkları 1908'den beri sürekli olarak devletin yanında olmuşlar, hatta gizli örgütlenmeler içinde de yer almışlardır. Örneğin ünlü Saidi Nursi, istiklal marşının yazarı M. Akif Ersoy Te kilatı Mahsusu'da görev yapmışlardı. Dini akımların bizdeki ilk teorisyenlerinden Sait Halim Pa a ttihatçıların sadrazamıydı. emsettin Günaltay nönü'nün 1950'de devrilmeden önceki Bakanlarından biriydi. Necip Fazıl Menderes'in pe inden ayrılmıyordu. Dini gericili in duayenlerinden Erbakan, Susurluk olayına “fasa fiso” diyor, kontrgerillaya karşı olan tepkileri “glu glu dansı yapıyorlar” diye a a ilamaya kalkıyordu. Özetle AKP'nin ya da ülkemizdeki herhangi bir dinci akımın ülkeyi yönetmede geleneksel bir hale gelmiş olan kontrgerillanın üzerine gitmesi

onun doğasına terstir.

AKP'nin olayın üzerine ciddi biçimde gitmesini engelleyecek günlük pratik zorluklar da var. En başta Kürt sorunu. Devlet PKK'ye ve genel olarak Kürtlere karşı dini yeniden devreye sokmanın yollarını arıyor. Laiklin bekçisi (!) generaller Türkleri; eriat geliyor, laiklik elden gidiyor diye korkuturken, Kürtleri dine, eriatı ça ırıyorlar. Bir yandan Fethullah Gülen, bir yandan da AKP bölgeye çıkartma yapıyorlar. Güney Kürdistan Kürtleri de bu çıkartmaların hedefi. Bu i in baş arılı olabilmesi için ordu ve kontrgerilla ile i birli i art. Çünkü sadece okul ve dersane açarak, TV kurarak, yayın çıkartarak, yiyecek yardımı yaparak bu i olmaz. Rakiplerin sindirilmesi,

Trabzon'un valileri, yardımcıları, polis efleri yani AKP'nin bizzat kendi atadığı kişiler vardır.

Kontrgerilla, J TEM vs. gibi örgütlenmelerin eylemlerini açığa çıkartabilmenin ilk adımı, generallerin yargılanmasını yasaklayan Anayasasının geçici 15. Maddesinin (27 yıldır geçici!) kaldırılmasıdır. Gene MGK'yı Anayasal bir kurum, hükümet üstü bir kurum haline getiren 1982 Anayasasının 118. Maddesi kaldırılmalıdır. Bu maddeler kaldırılmadan ve subayların ayrıcalıklı olarak sivil mahkemeler yerine askeri mahkemelerde yargılanmalarına son verilmeden subayların örgütlediği, yer aldığı “çetelere” karşı yasal olarak hiçbir işlem yapılamaz. emdinli örneği ortadadır. Davanın savcısı önce görevden alınmış sonra da meslekten atılmıştır. Sivil mahkemenin verdiği 39 yıl ceza mahkemenin yetkisizliği nedeniyle bozulmuş, dava askeri mahkemeye devredilmiş, askeri mahkeme de sanıkları ilk duru mada serbest bırakmıştır.

Peki AKP'nin ve Tayyip Erdoğan'ın Anayasasının sözünü ettiğimiz maddelerini de i tirmek gibi bir niyeti var mı? Ne gezer, onlar Anayasanın türbanla ilgili maddesini de i tirmeye çalışıyorlar. Yani kendilerini bölücülüğe ve eriatı karşı tek seçenek olarak gören generallerin elini güçlendirmekle, generallerin siyasi ya ama daha sıkı müdahale edebilmeleri için bahaneler hazırlamakla me guller.

Hiç bir düzen partisi bu sistemin pisliklerinin üzerine gidemez. Cinayetlerin, pisliklerin, yolsuzlukların hesabını sorabilecek tek güç Türkiye halklarının örgütlü devrimci gücüdür. Bu noktada Türkiyeli devrimci örgütlere büyük sorumluluk düşmektedir. Ne yapıp edip güçleri birleştirmenin, ortak hareket edebilmenin ve Kürt hareketiyle bu gücü birleştirmenin bir yolunu bulmak zorundayız. Devrimci güçlerin ortak davranışını ne yapacağını a ırımı, solculuktan ırkçılığa, ırkçılıktan dinciliğe savrulup duran kitleleri, kendi katiline sevdalanacak hale gelmiş kimi Alevileri kendine getirecektir. Sadece Türkiye halkı değil, Kürtler de yıllardır bu ülkede ciddi devrimci bir muhalefetin hasretini çekiyor. Ne yapıp edip bu hasrete bir cevap vermek zorundayız.

Osman Tiftikçi

GÖÇMENİN SESİ

Göç ve Göçmenlik insanlık tarihi kadar eskidir. Son 50 yıldan beri hızla gelişerek dünyamızın ortak sorunu haline gelmiştir.

Göçmen Gözüyle...

Göç olayı bu nedenledir ki bir çok ülkenin sosyolojik yapısında değişimine de neden olmuştur. Göçmenlik sorunun çözümünde bu sorunun yaratıcısı olan emperyalist sistem ve sistemin beraberinde getirdiği baskı, yıkım, imha da en büyük payı yine bu kesim almaktadır.

Son yıllarda Avrupa ülkelerinde peş peşe gündeme getiren göçmen yasaları ve çıkarılan bu yasalarla birçok kişinin taçlandırılması ve göçmenlerin dışlanmaları, aflanmaları vb. her gün yenileri eklenerek devam etmektedir. Son olarak Almanya'nın yürürlüğe koyduğu yasa bunun açık kanıtıdır...

«sviçre'de Avrupa'da gelişen birçok, göçmenler karşıtı hareketler dışında değildir. Her ne kadar Avrupa birliği içinde olmasa da, uygulamaları Avrupa birliğini aratmayacak düzeydedir. 2006 Eylülünde de yeniden gündeme getirilen Göçmenler ve Mülteciler yasası bir kez daha revize etme istemi, sermayenin ülkede yaşayan göçmenler hakkındaki yaklaşımını gözler önüne seriyor. 24 Eylül 2006 da yapılan referandumda halkın %68'i yasanın revize edilmesine evet diyerek, «sviçre tarihinde rekor seviye de onay vermesi birçok, fafist kesimi daha da cesaretlendirerek sermayenin icraatlarını daha rahat bir şekilde hayata geçirmesinin yolunu açmıştır. 2008 de resmen uygulanmasına bağlanacak olan yeni yasa, daha önceki uygulamaları da geride bırakacak olan yeni yasa, yasa daha yürürlüğe girmeden uygulanmaya bağlanması bu ülkede yaşayan göçmenleri zor günleri beklediğinin habercisidir.

«sviçre'de Göçmenler ve Mültecilerle ilgili yeni düzenleme denilen saldırı paketi, göçmenlerin elini kolunu bağlamaktadır. Yeni düzenlemeler geçmişteki yasanın daha da gerisin de bir yasadır. Yeni yasanın anlaşılması için bir kaç maddesine bakmak yeterlidir. Yeni yasa aile birliğini adeta imkansız hale getirmektedir. Yeni yasayla bu ülkede işsiz kalan bir göçmen iş bulmadığı takdirde kimliği uzatılmayarak kaçak duruma düşürmektedir. Yeni yasa, «sviçre'de yaşayan göçmenleri AB üye ülkelerinden gelenler ve gelmeyenler olarak sınıflandıran merkezi hükümet politikasını üst hukuki bir zemine taşımaktadır. Kısacası yeni yasa sermayenin ileri sürdüğü gibi göçmenlerin durumunu daha da iyileştirmeden ortadadır.

2007 genel seçimlerinde oyların daha da artarak çıkan birçok, fafist parti SVP göçmenler ve mülteciler yasasındaki değişiklikleri yeterli görmeyerek yeni değişiklikleri talep etmektedir. En son gündeme getirilen göçmenlere DNA testi istemi «sviçre toplumunda ciddi bir tepki almaması (demokratik kurumların dışında) toplumun önemli ölçü de göçmenler ve mülteciler hakkındaki ön yargıların daha da güçlendirerek boyutlandırılmaya göstermektedir.

Kısacası «sviçre nüfusunun %20'nin üzerinde bir kesimi temsil edilmesine rağmen halen köle muamelesi görmesi, seçme, seçilme hakkının olmaması gibi anti-demokratik uygulamalara maruz kalması, göçmenlerin kendi haklarını sahiplenmedeki edilgenlikleri, örgütsüz olması vb. dolaydır. Genel seçimlerde tüm sistem partileri göçmenler üzerine politika yapmaları, bu partilerin niyetlerinin anlaşılması bakımında olumlu bir deney olmuştur. Genel seçimlerde bol bol ülkede yaşayan göçmenlerin uyumundan ve topluma uyumundan dem vuranlar, seçimlerden sonra bu söylemler noktasında hiç bir adım atmamaları bu partilerin göçmenleri sadece oy potansiyeli olarak görmelerinden başka bir şey değildir.

2008'de göçmenleri zor günler beklemektedir. Göçmenler bu süreci ve sürecin göçmenlere getireceklerini iyi muhasebesini yapmak zorundadırlar. fiayet bu görülmezse daha acı olayların yaşanması kaçınılmaz olacaktır. Onun için başta bu ülkede mücadele eden Demokratik kurumlar olmak üzere, genç göçmen kesimlerini örgütleme göreviyle karşı karşıyadır. Yerli anti-faifist, demokratik kurumların desteği bu mücadelede olmazsa olmaz esperisinden hareketle zaman kaybetmeden işle koyulmalı gelecek birçok, fafist saldırılara karşı dalga kırarak olma misyonunu oynamak görevi ertelenemezdir.

ALEV HALKIMIZA ATILAN FİT RA ÇAMURU; ACIZL N TA KEND S D Rİ!

Mara Katliamı'nda açılara çivilenen, süngülenen Alevi halkını ve devrimcileri andığımız günlerde; bu sefer Avrupa'dan yeni bir leke sürülmek istenmesi acaba tesadüf müdür?



23 Aralık 2007 tarihinde, Almanya 1. Kanalı ARD, NDR ve Avusturya Devlet Kanalı ORF'te yayınlanan "Tatort" adlı polisiye dizinin, "Wem Ehre Gebührt" (Namusuna Layık Olmak) adlı bölümünde; tarih boyu Alevi Toplumunu karalamada malzeme olarak icat edilen "mum söndü" uydurmacası-iftirası, sanki gerçekten ya anıyormu çasına pervasızca ilerledi.

Bu dizinin, tam da Alevi Toplumunun öz-örgütlülüklerinin geliştirdiği yeni ledi döneminde yayınlanması tesadüf değildir.

Tam da; Mara Katliamı'nın yıldönümünde acılarımız tazeleniyorken,

Tam da; Emperyalizmin emrine amade 1980 Askeri Cuntası'nın türettiği faifist 'Türk-islam Sentezi' ideolojisinin ve günümüz gerici ilinin merkez üssü durumundaki adına "Politik-Islam" da denilen Adaletsizlik ve Kalkınmasızlık Partisi salgın hastalığının bir sonucu olarak; TC Kurumlarının ve yurtdışındaki bütün resmi temsilciliklerinin islami-faifist kadrola mayla dolup taştığı günlerde;

Tam da; Türkiye'de, "Alevilik Planı" adı altında, hem de AKP milletvekili Reha Çamuro lu'nun; Bakanlık başlı bir Genel Müdürlük Planı ile gerçekleştirilen, kadro sayısı 3 bin, Yürütme Kurulu 40 kişilik olan, 2008'in başlarında Ankara'da bir (Modern Hızır Paşalar-) Alevi Kongresi

planlanırken,

Tam da; Güney Kürdistan'da, Türkiye Kürdistanı'nda Kürt Ulusu'na mensup halkımızın 'ED BESE' direnişine karşı Gerillanın saldırı ve sivil yerleşim alanları sürgit bombalanırken,

Tam da; Avrupa'da, Türkiyeli devrimci-demokrat birçok kurumlara, AT F Dernek ve Üyelerine baskınlar yapılırken ve Avrupa, muhalif kendi vatandaşlarını dahi "terörist" ilan ederken...

Yani halkımızın haklı mücadelesi her alanda saldırıya uğrarken;

Alevi halkı karşı da; en hassas olduğu noktalarda bir saldırı gerçekleştirildi.

Asırlar boyu hak peşinde nice bedeller ödeyen bir halk olarak; kendimize ve tüm halklara yapılan saldırıları ortak bir kenetlenile görüşmenin tam zamanıdır.

Damarımıza basılıp; bizim birleştirdiğimiz ellerimizi, parçalamaya yönelik tüm saldırıları kınama zamanıdır. Bizden olanı; ezilen halklar olarak, parçaya bölülüp de il, bütünü kucaklayarak tanımlamanın tam zamanıdır.

BU SALDIRIYI DDETLE KINIYOR VE ALEV LER N YANINDA OLDUGUMUZU B LD R YORUZ!

BU YAYIN DERHAL PROGRAMDAN KALDIRILMALI , ALEV HALKTAN ÖZÜR D LENMEL D R!

YA ASIN HALKLARIN KARDE L İ!



Göç olgusu oldukça karmaşık bir durum arz etmektedir ve her fleyden önce bir travmadır. Yani Türkçe'yle bir örselenmedir. İnsan doğdu, büyüdü, çocukluk dönemini geçirdi ve kendini ilk kanlılama dönemini, annesi, babası, çevresiyle yaffadı, o kültürle ilk karıştırdı, yerden ayrılıp da başka yerde yaşamak zorunda kaldı zaman, olumlu ya da olumsuz olsun bir tür travma, örselenme yaşamaktadır.

Göç psikolojisi üzerine konuşmak ancak göç olgusuna etkiyen faktörlerin yani sosyo-ekonomik ve politik faktörlerin de etrafına araştırmaları ve analiziyle mümkündür. Göç psikolojisinin analizini kolaylaştıracağı için üç evreden bahsedilmesi gerekmektedir. Göç öncesi, göç süreci ve göç sonrası. Bu evreler de göç eden her birey ve grup için farklı özellikler barındırmaktadır. Dolayısıyla bu konuda ilk söylememiz gereken fley, göçün psikolojik etkilerinin büyük ölçüde kiffiye veya gruba özgü olduğudur. Örneğin göç-öncesi dönemden kaynaklanan faktörler arasında göçün nedeni ve de kaybedilecek fleylerin çapı, derinliği çok önemlidir. Zorunlu göç, gönüllü' göçten haliyle çok daha fazla olumsuzlukla yüküldür. Hayat, güvenli kurtarmak için bir yerden kaçmak zorunda kalıyorsa, hem buna yol açan tehditlerin ve eziyetlerin yarattığı travmayla hem de aniden, tamamen hazırlıksız bir şekilde yerinden yurdundan kopmanın getirdiği yükü uşafabilme zorunluluğu bulunmaktadır. Ek olarak, göç ederken geride bırakılanların, bu anlamda kaybedilenlerin, boyutu da çok önemlidir. İnsana destek veren, onu koruyan güçlendiren ne kadar çok fley geride bırakılıyorsa, göçün psikolojik etkisi o kadar olumsuz olacaktır. Bunlar da nelerdir? Kite, insanın sevdikleri, yakın çevresi, yani iliffki ailesi, dili, kültürü, ifi ya da okulu, geliri, hayat standardı, affına olduğu, içinde yaşamaya alıştığı köyü, kenti ya da yurdu. Bunlardan ne kadar çok fazlası geride bırakılıyorsa o kadar fazla risk faktörü var demektir. Göç sırasında ise bu yolculuğun ne kadar güvenli, tehlikeli ya da meflakkatli olduğuna dikkate alınmalıdır.

Göç sonrası dönem açısından ise göç edilen yerin özelliklerine bakılmalıdır. Göç edilen yer ne kadar kucaklayıcıysa, ne kadar az dıflayıcı ve ayrımcıysa, kayıplar telafi etmeye ne kadar müsait ise göçün olumsuz etkileri o kadar azalacaktır. Her halükarda ama, her göçte bir fleylerin flu ya da bu düzeyde kaybedilmesi esastır. Göçün yarattığı zorluklarla bahşletmenin en yaygın yollarından biri bildiğimiz gettolaffma eilimidir. Benzer kökenlerden gelen insanlar, tehlikeli olan ya da tehlikeli addettikleri yeni dıfl çevreye karış, normal kofullar altında yakınlamayacaklar kadar yakınlıp kendilerine bir getto kurarlar. Bu getto, mekansal olabileceği gibi, dağınık yerlerde otursalar bile

psikolojik/iliffkisel bir getto da olabilir. Getto sonuç olarak bir tür dayanışma ağıdır, göçün neden olduğu kayıplar telafi etme çabasıdır. Eğer abartılmazsa ve iç-dıfl sınırları çok katlı bir şekilde çizmezse gettolar, yeni yere entegrasyon sürecinin ilffvelsel bir ilk aflaması olarak görülebilirler. İnsanlar göç edip, ilk baftta içinde kendilerini daha güvenli hissettikleri gettoda yaşamaya baflarlar. Zaman içinde deneye yanlı getto sınırlarının dıflına çıkıp tedricen entegre olabilirler. Ama göç edilen yer, göç edenlere karış düflmanca/ayrımca bir tavır içindeyse, o zaman göç eden için entegrasyon deşil, kendini koruma önalanı çıkar ve gettolaffma sürdürülür. Gettolaffma bir süre sonra kendi dinamiğini, yaşam tarzı ve felsefesini yaratabilmekte ve önyargularla yükü bir şekilde fliddete dek varabilen gerginlikler üretmektedir. Bu durumu ele alırken olayda iki tarafın olduğu gözden kaçırılmamalıdır, yani göç edenler ve göç edilen yerde yaşayanlar. İki taraf için de eski, alışık düzen bozulmuş, ortaya çok yeni ve farklı bir durum çıkmıştır. Daha önce birbirlerini tanımayan insanlar, farklı diller, dinler, hayat tarzları temas haline geçmiştir. Kati şekilde kurulmuş ben/biz sınırları için bu farklı olan öteki, bir zenginlik deşil bir tehdit olarak algılanmaktadır. Bu durum En az soruyla 'ya da ötekini örselenmeden nasıl affılır?' diye sorarsak, verilebilecek en kestirme cevap, kat ben/biz sınırlarına karış her düzeyde mücadele etmektir. Tekçi ve mutlak kimlik kurgularına karış, çoşul, melez, esnek, görel ve geçifflken kimlik kurgular.

Konuya genel bir bakıştan sonra göç olgusunun bireylerin psikolojisinde ne gibi deşifflimler yarattığına bakmak olayı daha da kavramak açısından önemlidir. Bu arada su soru akla gelmektedir. Göçmenlik psikolojisi diye bir kavram kullanmak ne kadar doğrudur? Göçmene özgü hastalık ya da Göçmenlik Hastalığı diyebileceğimiz özel hastalık grupları bulunmamaktadır. Fakat göçmenlik kofulları bireyde bazı ruhsal hastalıklar için kofulları yaratmaktadır.

Psikolojide benlik bilinci diye bir kavram bulunmaktadır. Benlik bilinci, bireyin kendisinin, çevresinin ve kendisini saran kofulların farkında olması ve bunların arasında bir denge kurma sürecidir. Kendisinde ve çevresinde meydana gelen deşifflimleri algılayabilmesi ve bunlara uyum sağlayabilme yetisidir. Benlik bilinci, karışlaflı sorun, engel ve çeliffkilerin ve bunların çözümü ve yenileriyle karışlaflılması sarmalında gelişmekte ve sarmallaflmaktadır. Engellenme ve çatışmaların büyük çoşunluğunu doğsal yaşam süreci içinde kaçınılmaz durumlardır ve benliğin gelişmesinde olgunlaşmasında bunların zorunlu yeri bulunmaktadır. Bu süreç içerisinde birey bu denge durumunu

yani benliğini koruyabilmek, dıftan gelen sorunları aşmak için bazı savunma mekanizmaları geliştirmektedir. Yani uyum dengesini bozacak herhangi bir etken organizmada tehlike olarak algılanmakta ve bunlardan ortadan kaldırmak için birey savunma mekanizmalarını yaratmaktadır. Bunlar bilinç dıfl süreçlerdir ve birey ne tehlikenin ne de kullandığı savunmanın farkında değildir. Ancak her engellenme ve çatışmanın da benlik gelişmesinde olumlu izler bırakacağı söylemek çok kaba bir yaklaşım olacaktır. Bunların kimileri (fliddete maruz kalma, savaflar, doğal afetler ve göçler ve de bireye ait özel bazı sorunlar, vb.) örselenici (travmatik olabilmektedir. Örselenici nitelikte olan engellenme ya da çatışmalar benliğin gelişimini bozan, saptıran, yavafllatan, durduran ya da geriletken süreçlerdir. Burada benlik üstesinden gelemeyeceği, kaldıramayacağı aşırı uyaranlar kümesi (içten ya da dıftan) ile karış karışmaktadır.

Göç olgusunda bu çatışmalar, sorunlar (yurdundan ve sevdiklerinden ayrılma, geldiği toplumda kabul görmeme, uyum sorunları, iş ve oturma güvencesinin olmayışı, gelecek kaygısı, sınırlı edilme, kültürünü kaybetme korkusu, v.b.) o kadar karmaşık ve yoğun ki, bilinç dıflında geliştirilen savunma mekanizmaları bu olumsuz uyaranların yarattığı çeliffkileri çözmeye yetmemekte ve kiffinin benliğindeki uyumun bozulmasına neden olmaktadır. Bu durum kiffinin duygu durumunda, davranışlarında deşifflimler olarak göstermekte uzun vade de ise bazı psikolojik hastalıklara neden olmaktadır. Örneğin benliğin gelişme sürecinde olan ve kimlik gelişimi tam da tamamlanmamış gençlik kesiminde bu tür travmalar, geri dönüşü dıfler hastalıklara göre daha zor olan kiffilik bozukluklarına neden olmaktadır. Güven duygusunun çok önemli olduğu ve daha sonraki yaşamında derin izler bıraktığı çocukluk ve ergenlik döneminde, bu güvenin hissedilemeyifli (göç durumunda Türkiye'de akrabaların yanında bırakılan ya da ebeveynleri günde 10-12 saat çalıştıran, gerekli ilgiyi göremeyen çocuklar), daha ileriki yaşlarda bu ilgi ve güven eksikliğini başka nesnelere (sigara, alkol, uyuşturucu maddeler) ile tolere etmeye çalışılmaktadır. Yine çocuklukta yaşanan bu travma tedavisi çok güç olan kiffilik bozukluklarına (Başlangıç, Sizoid, Sınırdan-Borderline-, Antisoyal, Paranoid, Narsistik, Saplantılı ve Pasif-Agresif Kiffilik Bozuklukları) neden olmaktadır.

Yine genellikle bizim insanların zinde görülen yaygın sınırlar, yaygın belirsizlikler, baflar, aslında, uzun süreler içinde yaflandı halde ayrıntıların bilinmeyen bir toplumun neden olduğu kronik meflakkat korkunun

yarattığı durumlardır. Bu korkuyu öyle büyük bir korku olarak algılamaktan öte, kendisini güvende ve rahat hissetmediği bir yerde yaflayan insanların hissettiği huzursuzluk ve iç gerginlik zamanla kendisini vücut kaslarında kasılmalar olarak göstermektedir. Bu kasılmalar, bir anlamda, bireyin, benliğin bir bölümünü olsun ikinci bir zırla örtme çabasıdır. Yani bireyin benliğini dıfl dünyanın saldırılarına uyarlanmasına karış bir tür koruma refleksidir kasların kasılması. Bu kasılmalar ise zamanla eklem ağrıları, sırt kasları ağrıları ve baş ağrıları gibi en yaygın psikosomatik şikayetlere neden olmaktadır. Yani, kronik meflakkat olumsuz yaşam kofullarına karış bir tür savunma mekanizması...

Göçmenlerde en sık rastlanan durumlar ise Depresyon ve Panik Bozukluktur. Bir duygulanım bozukluğu olarak bilinen Depresyon üzüntülü ve bunaltılı bir duygu durumu birlikte düflünme, konuşma, devinim ve fizyolojik ilfflevlerde yavafllama, durgunlaşma ve bunların yani sınırlı deşersizlik, küçüklük, güçsüzlük, isteksizlik, karamsarlık duygu ve düflünceleri karakterize bir sendromdur. Göç gibi kiffiye travmaya uşratan durumda kiffi sürekli olumsuz dıfl uyaranlarla karşı karşıyaysa ve benliğin bu çeliffkileri çözemiyor ise, içinde bulunduğu bu duruma bilinç altında yarattığı tepkileri ve kifi dıflarıya vuramamakta ve yine bilinci dıflında kendine yöneltmektedir. Bu durumda öz saygısını yitirmekte, kendisini deşersiz, küçük ve suçlu görmekte, yaşam anlamını yitirmekte ve artık ölüm bile hak edilmektedir.

Korku, vücudu iç ve dıfl tehlikelere karşı alarma geçiren ve bu tehlikelerden kaçınmasını sağlayan yani ruh ve beden bütünlüğünün korunmasında oldukça önemli olan bir duygudur ve dıfler duygular gibi incelenmektedir. Çok hafif bir gerginlik ve tedirginlik duygusundan panik derecesine varan deşifflik yoğunlukta olabilmektedir. Göç olgusunda rastlanabilecek tedirginlik aylar ve yıllarca sürerse ve benlik bu durumun altında kalkamayp yeterli savunma mekanizmaları yaratıp çevre ile birey arasındaki uyumu sağlayamaz ise, yıllarca bireyin de çok farkında olamadığı bu gerginlik durumu kendisini Panik Ataklar olarak göstermektedir. Panik ataklar belirli bir uyarana bağılı olmadan, ölüm korkusunun da beraber olduğu, kalp çarpıntısı, nefes darlığı, titreme, terleme, kaslarda affı bir gerginlik, aşırı kuruması, kan basıncının artması, kusma ve öşürme ile karakterize affı bir korku halidir.

Avrupa-da yaşayan Türk-Kürt-ve dıfler milliyetlerden göçmenlerin üzerinde olunan bu etkilerin detaylı bir şekilde analiz edilerek bu kesimlere yönelik politikalar oluşturulmasında dikkate alınması gereklidir....

Luxenburg-Liebknecht-Lenin; Kimse Unutulmadı! Kalkın ve Direnin!

Her yıl olduğu gibi bu sene de, Rosa Luxemburg, Karl Liebknecht ve Lenin Berlin kentinde binlerce örgüt ve kiffi tarafından anıldı.

Sabah erken saatlerde yürüyüşün olacağı yerde toplanmaya başlandı. Polisin yoğun aramalar yapıldığı halde mitingdeki c o f l k u düflürmedi. Yürüyüş saat 10:00'da başladı. Alanda çeşitli bayraklar ve pankartlar dalgalandı.

Mitingde Anti emperyalist blok içinde bulunan üyeler ortak yürüdüler. Her kurum birer konuşma yaptı. Konuşmacılar arasında ATK'ten bir temsilci de bulundu. Konuşmada "15 Ocak 1919 kanlı Ocak ayaklanmasından sonra Alman devleti Berlin'de Almanya proletaryanın öncülerini Karl Liebknecht ve Rosa Luxemburg'u hunharca öldürdü. Otel Eden'de saatlerce önce ifkenceden sonra Karl Liebknecht'i hayvanat bahçesinde kurfluna dizdiler ve Rosa'nın cesedi May'sın sonunda 1919'da Landwehr kanalında bulundu. Bugün Almanya'daki komünistler,

devrimciler ve ilerici kiffiler devlet tarafından tehdit edilmekte ve 129 a ve 129 b maddeleri konusunda takip edilmekte ve baskı altında tutulmakta" dedi. Ayrıca 5 Aralık'ta düzenlenen operasyonlar daşinildi ve bu operasyonlarla ülkedeki yerli ve göçmen kurumların düflünce ifade etme özgürlüğü engellemeye çalışılmaktadır. ilerici olan herkes buna karşı çıkmalıdır diyerek, tüm ilerici kurum ve kiffileri buna karşı çıkmaya ve yürütülecek kampanyaya destek vermeye çağrdı. Bütün kurumlar özellikle



Alman emperyalizminin girdiği krizin sonucunda saldırılar hem iç hem dışa yönelik amaçlaftır. Vurguladık ve artık Almanya'da anti emperyalist, demokratik, devrimci, ilerici örgütler arasında dayanışma ve koordinasyonu yoğunlaştırmak gerektiğini vurguladık. Ayrıca Almanya'da yafanan göçmenlere yönelik yapılan birçok uygulamaları kınadık. Eylemde Yaffasın Enternasyonal Dayanışma, Fafizmin

arkasında sermaye var-fafizme karşı mücadele enternasyondur, Rosa-Karl aramızda vb. gibi sloganlar atıldı. TKP/ML taraftarları yoğun olarak Yaffasın Partimiz TKP/ML, Marks, Engels, Lenin, Stalin, Mao-Viva, Viva, Viva, Yaffasın Enternasyonal Dayanışma, Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya ve benzeri sloganlar attı. İlgili çeken diğer bir nokta ise befl ustaların bulunduğu pankartta Stalin'e yönelik gelen tepkiler oldu. Bazılar kortaje gelip tepkilerle "Stalin bir katildi bunu bilmiyor

musunuz" fleklinde ifade ettiler. ATK-ILPS kortejinde Emperyalizme karşı zafer halklarındır, Dayanışma direnifl demektir-fafizme karşı mücadele enternasyondur gibi sloganlar atıldı. Mitinge MLPD, ATK, ADHK, ATILIM, Trotz Alledem, HOPI, Sol, TKB, Abnteri, TKP/ML taraftarları, MKP ve MLKP taraftarları, neue Wut, Demokratische Linke, IA RKP, Linke Initiative, Otonom gruplar, DKP, TEKP/Leninist, KOMAK/ML, KPD/ML, Bolşevik Partizan, ILPS, KPD, 5. Enternasyonal, Kızı Yardım örgütü vb. kurumlar katıldı. Burada göze çarpan diğer bir mesele de Linkspartei 2006'da "Stalinizmin kurbanları" için açılan anıtın önünde durdu ve Stalin tarafından "öldürülen" kiffiler için saygı duruşu yaptı. Galiba Linkspartei'nin önderliği ve yanlıları flunu bilinçli olarak unutmaktadır ki; bu anıt "sadece" Stalinizme karşı yapılmadı Alman devletinin asıl amacı Rosa ve Karl

Stalin'in arkadaşları olarak gösteriyor ki bu bir çok ideolojik farklılıklara rağmen böyle iken, burada flü mesaj verilmeye çalışılıyor "her yıl bunları anıyorsunuz da ama unutmayın ki onlar bir katilin arkadaşlarıydı". Linkspartei'nin bu tutumu tepki yarattı bir çok çevre bu anıt ve bu anıtın anılması anti-komünist bir duruş olduunu söyledi, tepki gösterenlerin bazıları kendileri Stalinist değildir ancak bu durumdan rahatsızdılar. Aynı zamanda Linkspartei'nin

düflünce bundan sonra her yıl o anıtın önünde etkinlik düzenlemektir bu önümüzdeki yıl polemik ve ciddi yol ayrışmalarına yol açabilecektir. Zaten küçük burjuva anti-fafistlerin en büyük özelliği de budur- anti-komünist olmalarıdır! Yürüyüş Luxemburg ve Liebknecht'in mezarında devam etti. Orada Türkçe ve Almanca'da hep beraber Enternasyonal mars söylendi bu da ayrıca çok güzel bir ortam yarattı. Mezara yapılan ziyaretin ardından miting sona erdi. Yürüyüş esnasında

Polis ve otonomcular arasında gerginlikler yaşandı ve bundan dolayı yürüyüşü yaklaşık yarım saat devam edemedi. Berlin ANT-FA polisin sürekli yan pankartların fazla uzun olduğu veya atkılar yüzleri göstermiyor gibi gerekçelerle gergin ortamlar yaratıldı. Özellikle mitingden sonra polis mezarın önünde insanlara hakaret ettiğini ve gerekçe göstermeden aradığını ifade etti.



Berlin'de anti emperyalist konferans gerçekleştirildi

"Ana düflman kendi ülkesindedir! Almanya halkının ana düflmanı Almanya'dadır: Alman emperyalizmi!" (Karl Liebknecht)

Dünya egemen sistemin saldırılarını çözdüğü bir süreçte bir çok ülkede halkların direnişleri de artmaktadır. Bu da ilerici, anti emperyalist, demokratik kurum, kuruluş ve örgütlerin emperyalizme ve gericiye karşı bir araya gelmesini ve ortak eylemlerin gerçekleştirilmesini sağladı. Anti emperyalist mücadelenin en önemli üyelerden biride çeşitli ülkelerdeki sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelesi desteklemektir.

Almanya çoktan uluslararası savafla kışkırtıcılar arenasına geri döndü. 7000'den fazla Alman askeri Afganistan'da, Kosova'da, Afrika'nın Kongo'sunda, Habesistan'nda, Sudan'nda, Gürcistan'da bulunmaktadır. Ve orada halklara karşı talan ve saldırgan savaş sürdürmektedir. Tüm bu saldırılar "demokrasi", "insan hakları" adı altında gerçekleştirilmektedir. Yani tıpkı ABD emperyalizminin Irak işgalinde ortaya attığı demagogik yalanlar gibi. Ama asıl mesele, emperyalizmin kendi çıkarlarıdır. Emperyalistler ve onların yerli ifbirlikçileri-ufakları "Medeniyetler savaflı" adı altında dünyanın dört bir yanında ezilen halk yığınlarını katletmektedirler. Alman emperyalizmi bu uluslararası tekelin en ön sırada yer almaktadır. İşte tam da bu nedenden dolayı, Almanya'da yaşanan gelişmeler, dfl politikadaki uygulamalarda vb. somutunda Almanya'da bulunan yerli ve göçmen kurumlar bir araya gelerek anti emperyalist bir konferans gerçekleştirmeye karar aldılar.

Bu karar doğrultusunda konferans 12 Ocak 2008 tarihinde, saat 13.00 sralarında, anti emperyalist birliğin tanıtımıyla başladı. Konferansa katılan kurumlar: ADHK, ADGH, AGCF, ATK, Arbeit Zukunft, ILPS, KPD (Roter Morgen), KPD/ML (Roter Stern), YDG, Roter Oktober, Devrimci Proletarya, Sozialistische Linke (Hamburg), Troz Alledem, Young Struggle ve bireyler.

Birinci konu aynı zamanda ana konu olan Alman emperyalizminin tarihi, gücü ve rolü bir AGCF temsilcisi tarafından sunuldu. Tarihte kapitalizmin dengesiz olarak geliştiği Lenin ortaya koyduğu üzerine emperyalizm hakkında genel bir tarihsel tanıtım yapıldı. Lenin yoldaşın Emperyalizm kitabı önemli olduğunu vurgulandı. Alman emperyalizminin tarihi özellikle sömürge tarihi ve kendi ülkesindeki tarihi de anlatıldı. Bu anlamda Karl Liebknecht'in mücadelesi bu anlamda kavranmalıdır denildi. Birinci emperyalist paylaşımları savaşında aynı zamanda enternasyonal de parçalandı. Çünkü o dönemde bir çok Komünist Partisi kendi ülkelerindeki burjuva hükümetlerinin yanında yer aldı. Bunlardan biriside Almanya'da ki sosyal demokratlardı.

O dönemde yeni burjuvazi birinci Emperyalist Paylaşım Savaşından sonra derin ve büyük bir kriz içindeydi. Emperyalistler dünya pazarlarını kendi aralarında yeniden paylaşmak için 2. Emperyalist Paylaşım Savaflı'na girdi ve

Almanya'da Hitler faşizm iktidara geldi. Elbette, tek nedeni sadece dünya pazarlarını paylaşmak değil amaç, aynı zamanda dünyadaki komünist parti ve hareketleri yok etmek ve durdurmayı amaçlıyordu. Görüldüğü üzere, Alman emperyalizminin tarihi çok saldırgan ve vahşii bir tarihtir. İkinci EPS den sonra dünyada iki kutup vardı biri emperyalist kampı ikincisi ise sosyalist olan kampı. Ancak sonradan o kamp revizyonist oldu. II. EPS'den sonra ABD emperyalizmi dünyanın en güçlü emperyalist güç haline geldi. ABD Almanya içinde de önemli bir rol oynadı, bugün hala Almanya'da ABD askerler bulunmaktadır. ABD, Avrupa içinde kendi gücünü biriktirme çabası bu da Doğu bloku ülkelerinin çökmesine kadar yavaş yavaş devam etti. Alman emperyalizmi doğu ve batı Almanya'nın birleşmesinden sonra Avrupa'da tekrardan en güçlü olan ülkelerden bir tanesi oldu. Avrupa Birliği'nin genifletilmesi yani yeni ülkelerin eklenmesi de Alman emperyalizminin isteklerine de hizmet etmektedir. Euronun değerini ABD Dolarına eşit değerinde hatta daha fazlası olmasını istiyor. Almanya var olan sınıra ulaştı ve bu sınırları aşmak için AB içindeki gücünü biriktirme çabası yapıyor. Emperyalistler kendi çıkarlarına ve menfaatlere gelince, her zaman farklı tavrlara takabiliyor örneğin; Irak işgal öncesi, Almanya sözüm ona Irak'taki işgale karşı çıktı ancak sonradan tavrları değişti ve aynı zamanda Afganistan'a Alman askerleri gönderildi ve hala oradaki işgal devam ediyor. Alman devleti var olan ifsiz durumundan faydalanarak orduya endekslemeye çalışıyor. Bugün ABD güç kaybetmektedir, Rusya ve Çin genifliyor ve gücünü artırıyor. Bu gerçekliği görmek gerekiyor. Bugünkü durumu 1. ve 2. EPS sırasındaki gibi değildir bunu altına çizmek gerekiyor.

Bu kısa tanıtımın ardından soru ve cevap bölümüne geçildi. Çeşitli kurumlar söz hakkı aldılar. Konuşmacılardan biri "Almanya'da kriz var, ifsizlik dairelerinde ordu mensupları oturup ifsiz gençleri ordu için kazanmaya çalışıyor. Bunları görmezlikten gelemez denildi. Gençlik geleceksiz bırakılmakta ve gittikçe gerilemektedir. Göçmenlere yönelik yeni yasa yasalar çıkarılmaktadır" dedi. Diğer bir konuşmacı önceki konuşmacının söylemi eleştirdi, sürekli Alman emperyalizme rağmen gerilemek terimi doğru değil çünkü zaten emperyalizmin kendisi gericiliktir, bunu ayırmak doğru değildir dedi. Diğer sorun 3. EPS tehlikesi var mı diye soruldu.

Tartışmanın devamında, çeşitli görüşler aktarıldı. Bir konuşmacı genel anlamda sunucu iyi konuştu ama bazı noktalar bırakıldı bunlar vurgulamak gerek. Kuzey Irak konusu da açıldı ve TC devletinin ordu üzerine gerçekleştirdiği işgal saldırı konusunda bilgi aktarıldı. Zayıf noktalarla tartışılmayacağı denildi.

Bu konunun toparlandıktan sonra kısa bir mola verildi.

Konferansın ikinci konusu; "Ana düflman kendi ülkesindedir" adı altında gerçekleştirildi. Konuya ilişkin sunum Roter Oktober'den bir temsilci tarafından yapıldı.

Sunumda, Karl Liebknecht'in bu sözü düflman kendi ülkededir geçerli ve yerine olduğunu söylendi. Çünkü, kapitalist toplumda birleşemeyen sınıflar vardır ve bu iki sınıf sürekli savaflı halindedir. Kapitalist anavatan kimin savunduğu üzerine konuşuldu. Emperyalist tekel asla ülkede yalayan halkların istekleri savunamaz ve böylesi bir durumda anavatan savunmak demek egemen sınıfın menfaatleri hizmet etmek demektir. Bazı noktalar var, tekeller ulusal ayağı kayıp etmiyor, tam aksine kendi yaptıkları uluslararası yatırımları kendi sermayenin çıkarı doğrultusunda yapıyor. Tekel ve devlet arasında bir değişim gelişiyor. Alman emperyalizmi güçlü olduğu için mi bizim düflmanımız? Hayır! Mesele Alman emperyalizminin bir bomba sahibi olması yada 3 milyon asker sayısına sahip olması belirleyici olan, Alman emperyalizm işçi sınıfının düflmanı olması meselesidir. Ana görevlerimiz arasında Alman emperyalizminin ve diğer emperyalistlerin

oldu. Bu gündeme dair açılış yapan KPD'den bir temsilcisiydi. Günümüz koşullarında bu konu nasıl ele alınması gerektiğini ortaya koydu. Görevlerimiz nedir ve atmanız gereken adımlar üzerine konuştu. Mevcut olan savaflı karşıt platformlarda yer almak gerekiyor dedi. Somut öneriler olmalıdır. Somut bir adım olarak işgale karşı olunmalıdır mesela, Almanya hala Afganistan'da bulunuyor ve yasaları sıkılaştırıyor. İklimimiz bütün kurum ve insanların eylemlere ve platformlara sevk etmektedir. Savaflı karşıt ve anti emperyalist eylemlerde yeni yöntemler geliştirmeliyiz. Almanya'da savaflı karşıt barış hareketi bölgesel ve ülke çapında mevcuttur. Önce bu hareketi tanımak zorundayız ve eylemler koordine etmek gerekiyor. Bu tür inisiyatifler önemli. Bu hareketlerde sosyal demokratların, sol partinin vb. partiler veya genel anlamda revizyonistlerin etkisi yavaştır, bunun için bu platformlara girmek önemli böylece onların etkisi kırılabilir oluyoruz ve



yarı sömürgelerde ki sömürü ve baskıya karşı çıkmak, iç savaşlarda destek sunmak vb. diye konuşuldu.

Tartışma bölümünde sunucunun "tek bir ülkede sosyalizm mümkündür" söylemine karşı toptan devrimi savunan bir temsilci konuştu. Ki devamında o temsilci "eğer ki II. Enternasyonal'den öğrenmek gerekiyorsa yapılan hatalardan da öğrenmek gerekiyor bunlardan bir tanesi de tek ülkede sosyalizm meselesidir" diye konuştu. Yurt dışında bulunan örneklerin Afganistan'daki askerlere karşı Almanya'da neler yapıldı? Yetersiz kaldı. Buna karşı sokak eylemleri daha güçlü geliştirilmeliydi. Diğer bir kurum temsilcisi bazı tartışmalar bu platforma uygun olmadığını söyledi. Örneğin, toptan devrim veya halk cephesinin kurulması gibi. Çünkü bu platform siyasi bir platformdur ve orada önemli olan anti-emperyalist birliğin sağlanmasıdır, eğer bu konular tartışılacak asıl meseleden uzaklaşmış olacağız dedi.

Üçüncü gündem maddesinin konusu "Anti emperyalist mücadele ve onun yöntem ve pratiğiydi".

Bu gündem maddesinde esas olarak anti emperyalist mücadelenin önemi ve kullanılması gereken yöntemler ve pratiği üzerine duruldu. O madde aslında belli ölçüde önceki gündem maddenin bir devamı

platformlara doğru bir yön vermek gerekiyor. Bu birliklerde berraklaşma sağlayan bizler olmalıyız. Mesela derhal yabancı işgal güçlerin kofulsuz ve flartsız geri çekilmesi talebini savunmak zorundayız. Bu konuya dair adım atıldı bazı yerel platformlarda yer alınıyor ve mücadele veriliyor. fiimdi de her yerde bu konuda adımlar atmalıyız. Tartışma açıldığında en önemli nokta pratik tartışma olduğunu vurgulandı. Hemen ani gelişmelere tavır koymak en önde gelen görevlerden bir tanesidir. Zaman kaybetmek doğru olmaz, teorik ve pratik tartışmalar beraber yürümelidir politik tartışma budur. Bazı yerlerde sadece savaflı karşıt platformlar var, bugün bunlar anti emperyalist platformlardır. Elbette bir çok kurumun çeşitli görüşlere sahip ama birliğin güçlendirilmesi gerektiğini herkes hem fikirdi. Son olarak ta ATF temsilcisi 5 Arabk'ta yapılan operasyonlara dair yürütülecek kampanya hakkında bilgi sundu ve herkese 26 Ocak'taki yapılacak genif eylem birliğin toplantısına davet etti. Uzun süren tartışmanın ardından konferans sona erdirildi.

Konferans, anti emperyalist birliğin içinde yer alan örgütlerin politik olarak birbirlerini tanımaları ve karşılaştırmalı siyasal tartışmalar yürütmeleri açısından çok olumlu geçti.

GEZEGENLER ARASI YOLCULUKLAR

Turizmin uzaya yapacağı ilk adım belki de Virgin Galactic şirketinin başlatacağı ticari uzay uçuşları olacak! Şirket 2008 yılından başlatarak uzayın sınırlarını düzenli yolculuklar başlatmayı hedefliyor. 2010'dan önce yolcular bir roket yardımıyla yerden yaklaşık 100 km yüksekliğe taşınacak ve bir süre yerçekimsiz ortamı yaşayacaklar. 2025 yılında dünyanın alçak yörüngesinde belki beş-10 günlük tatiller mümkün olacak. Burada kurulacak bir otel, Uluslararası Uzay İstasyonu'na benzecek. Belki de filmde bir yapı bu iş için daha uygun olabilir. Yine de NASA uzmanları önümüzde ki 20 yıl içinde yörüngede bir Hilton beklenemeyeceğini söylüyor.

Ay'a 2008 yılında bir keşif aracı gönderilecek, 2017'deyse insanlı bir uçuş bunu izleyecek. Bu görevlerin amacı insanın uzayda yapacağı en uzun yolculuk olan Mars'a yolculuğa hazırlanmak. NASA, dördüncü gezegenin haritasını çıkaracak robot araçları Mars'a göndermeyi planlıyor. Bu harita 2025'te yapılacak hedeflenen insanlı Mars uçuşları için bir kılavuz olacak. Bu tarihten daha önce, 2011 yılındaysa Dünya dışındaki uçacak ilk araç olan Mars Flyer adı uzay aracının fırlatılması hedefleniyor.

Yıldızlararası Sonda Tasarımı¹: 2010 yılında NASA'nın Yıldızlararası Sınırlar Keşfi adını verdiği uzay sondası (IBEX) tasarımı ile, güneş sistemiyle yıldızlararası uzayın sınırlarının haritasını çizilmesi hedeflenmektedir. Hatırlanacağı gibi, geçtiğimiz yıllarda dünya üzerinden geçen kuyruklu yıldızın yörüngesi belirlenerek bir kapsül gönderilmeli ve bu kapsüle kamera takılarak kapsülün kuyruklu yıldız ile çarpıştığı ana kadar canlı görüntüleri çekilmelidir. Kuyruklu yıldızın çarpan kapsülün, yıldızda aldığı parçalar incelenerek yıldızlarda 'gizemi' çözülmesi için girişimler NASA tarafından başlatılmaktadır.

Uzun Erimli Mercek²: Bütün uzay araştırmaları uzun yolculuklar gerektirmiyor. 2009 yılında bir Boeing 747 2,7 metre uzunluğunda ki kuzlöltesi bir teleskopu yörüngeye yerleştirecek. Stratosferik Astronomi Gözlemevi uzayda belli bazı organik moleküllerin izini arıyor.

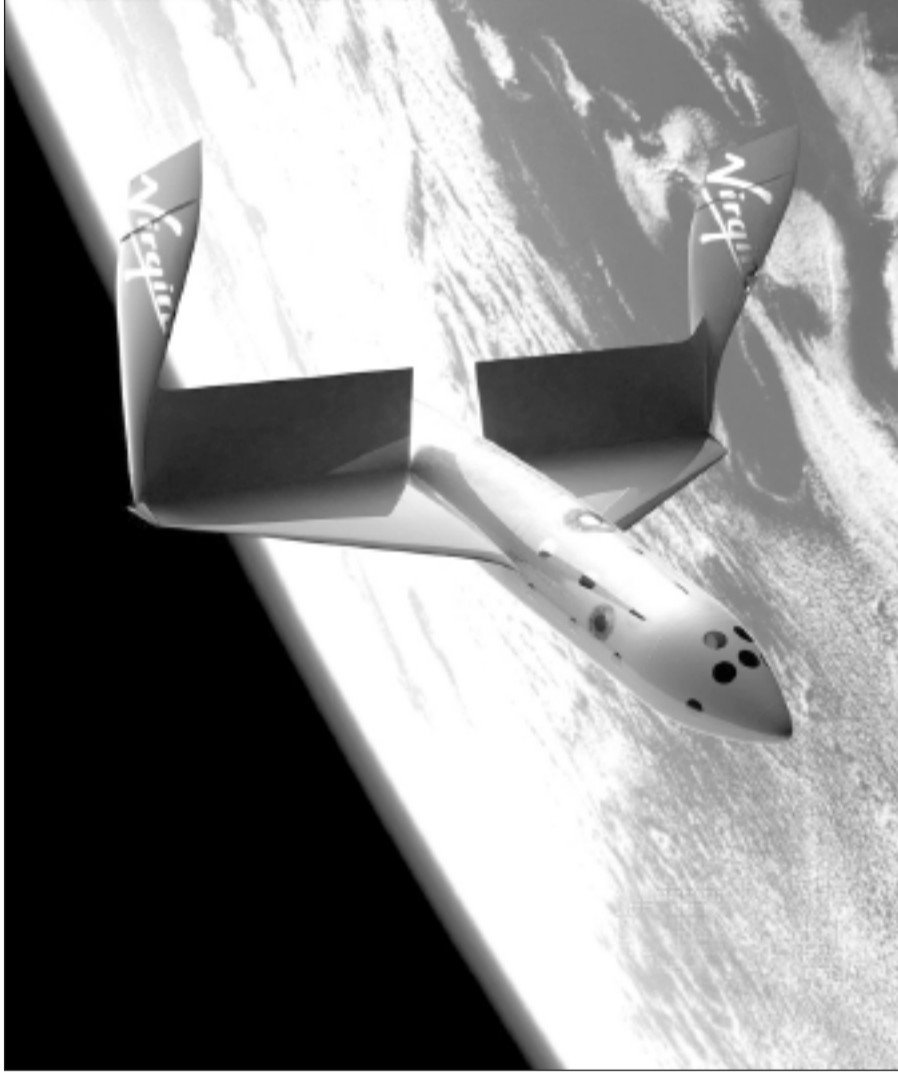
Gelecek Durak Mars:

"Önce robotlar gitmişti, bunu astronotlar izledi ve yakında kaçınılmaz olarak turistler gidecek. Uzunca bir süreden sonra Ay'a yeniden dönüyoruz. Ama bu yalnızca bir adım. Bundan sonraki hedefiniz Mars." Bu sözler NASA yetkililerine ait. Geçtiğimiz yıl, ABD emperyalizminin başkanı fafist Bush, Mars'a insanlı bir uçuş yapacağını açıkladı. Bu görevin 2025 yılına kadar gerçekleştirilmesi planlanıyor. Önümüzde ki beş yıl içinde Mars'a insanlı uzay araçları gönderilmesine devam edilecek. Ay'a yapılacak planlanan seferlerse tümüyle Mars görevinde gerekli olacak fleyler

in. Hatta Mars'da daha ilerisi için bir basamak olabilir. Bütün bu görevler robot/insan çalışmalarına dayanıyor. Bu görevlerin yalnızca insan ya da yalnızca robot görevleri olması gerekmiyor; araştırmacılar "birlikte çalışmak çok daha verimli sonuçlar doğuracaktır" diye düşünüyor. Düşünülen planlamaya göre, önce yer araçları gezegen yüzeyinde ne olduğunu keşfedecek, sonra insanlar onların peşinden görevlerini sürdürecekler. Mars görevi sırasında karşılaşılabilecek en büyük sorunlardan birisi olarak görülen sorun ise, uzayda atmosferin korunmasından yoksun kalmak ve zararlı ışınlar! Bu nedenle de Uluslararası Uzay İstasyonu'nda radyasyonun neden olduğu zarar en aza indirmek için çareler aranıyor biliniyor.

insanlı bir uçuş görevinin başarıları

yerçekiminden dolayı bedenlerinde uzun süre fiiddetli ağrıları, kasılmaları duyacaklar. Mars'ın yüzeyinde hareket etmek de aslında çok kolay sayılmaz. Bugüne değin astronotların uzayda giydiği giysiler birçok dezavantajdan geçti. Merkür görevlerinde kullanılan giysilerden bu yana elbise tasarımları astronotların güvenliğini ve rahatlığını düşünerek son derece gelişmiş uzay elbisesi modelleri tasarlandılar. Ancak unutulmamalı ki, bu elbiseler ya Dünya yörüngesinde ki görevlerde ya da düşük kütle çekimli Ay üzerinde kullanıldılar. Bu giysilerin her biri astronotların taşıdığı yaşam destek birimleriyle birlikte yaklaşık 100 kg ağırlığında. Düşük çekimlerde sorun olmayan ağır giysiler, kütle çekimi neredeyse Dünya'nın ki kadar olan Mars'ta kullanılmayacaklar.



olması için astronotların sağlığı ve güvenliği de önem taşıyan bir başka unsur. Görevi planlayanların olası sorunları ve olası tehlikeleri önceden düşünüp bunlara karşı önlem alınması gerekli. Sözgelimi, Mars'ın ince atmosferinden süzlenen kozmik ışınların astronotlarda görülebilecek hastalıklara neden olabileceği biliniyor.³ Kaldı ki, aylarca sürmesi planlanan böyle bir görevde astronotların uzun süre yerçekimsiz ya da düşük çekimli ortamlarda yaşamaları gerekiyor. Bu da onların bedenlerinde bir süre sonra kemik ve kas erimelerine neden olacak. Aynı nedenden dolayı astronotlar Dünya'ya döndüklerinde normal

Yararlanılan Başlıca Kaynaklar:
Mann, C., A "Remote Control For Your Life", Technology
<http://www.ibm.com/Search?v=11&lang=en&cc=us&q=smart+Home>
Türkçe yayınlanan BLM ve TEKNİK dergisinin Temmuz 2005 sayısından faydalanılarak derlenmiştir.

1 Ocak 2008 / Cenevre
H.Gürer

1 Review, July/August 2004

2 Fairley, P., "Hybrid's Rising Sun", Technology Review, April, 2004

3 "America 2025", Populer Mechanics, May 2005

Dünyaya bir kere gelinir

Dışarda, karanlık sokakları yutmuştu. Demini almış çayla demini almış sohbet ilerledi. Almanya'nın bulutlardan görünmeyen ayına, soğuk havasına, rüzgarına, taşına, toprağına, ağaçlarına almadan kendi yolunu bulan su gibi türlü şekilde türlü konuları ele alıyordu. Böyle sohbetlerin kendi doğası gereği biraz da uykusuzluktan, biraz da uzunca bir süredir konuşmanın, biraz da bir süredir kavramlar arasında yüzmenin yarattığı bir hafifliğe erdi. Altı kiffiyle başlandı. Üçü erken nakavt oldu. Üç kiffi ise tadına doyum olmayan bu sohbetin sürdürücüleriydi. Kisi devrimci mücadeleyle aileden tanışmış 4-5 yıldır faaliyet yürüten genç devrimcilerdi. Dışarıya 23 yaşında, devrimcilerle yeni tanışan biriydi. Konuşma örgütlü mücadele etmenin gerekliliğine geldi. Kna etmesi gereken iki kiffi her konuda çetin direnifle karşılaşıyor felsefeden-ekonomiye, siyasetten-sanatta kadar birçok alana giriyor, yaşamdan örneklerle ikna güçlerini arttırmaya çalışıyorlardı. Duvarlara çarpan seslerin tonu artmış, cevaplar da yetersiz kalmak tansiyonu yükseltmişti. Genç sıklıkla bir anda ikisine:

- Dünyaya bir kere gelinir dedi.

Kisi durdu. Evet doğruydum dünyaya bir kere gelinirdi. Bütün ikna araçları ellerinden alınmış gibiydi. Gerisini söylememi ama o cümleyle neyi hedeflediği kendiliğinden anlaşılıyordu. Dünya'ya bir kere gelinirdi o halde bu zaman insanlar kendileri ve kendi sorunları için harcamalıydı. Hem bir daha gelinmeyeceğine göre eğlenmeye bakılmalıydı. Okumaydı, öğrenmeydi, düşünmeydi bir kenara bırakılmalıydı.

Ki kiffiden irice olan sanki kendi kendisiyle konuşur gibi:

-Dünyaya bir kere gelinir dedi. Sesinin donukluğundan cevap buldu belli oluyordu. Canlanarak:

-Evet haklısın dünyaya bir kere gelinir. O yüzden bir tek bu hayatta okuyabilirsin Tolstoy'u, Maksim Gorki'yi, Nazım Hikmet'i, Yaşar Kemal'i, Aziz Nesin'i...

Bu hayatta inceleyebilirsin tarihi, felsefeyi, siyaseti, edebiyatı...

Yeniden doğmayacağına göre bu hayatta özgürleşebilirsin seni yöneten yasaların farkına varıp onlardan başımsızlaşarak...

Evet haklısın dünyaya bir kere gelinir. Bir tek bu hayatta yaşayabilirsin paylaşım, arkadaşlık, yoldaşlık...

Sadece bu hayatta müdahale edebilirsin haksızlığa, zorbalığa...

Evet haklısın, dünyaya bir kere gelinir. Bu hayatta karşı çıkabilirsin emperyalizmin haksız savaşlarına, dünyadaki yoksulluğa, açlığa...

Bu hayatta yürüyebilirsin emperyalizme karşı 1999'da Seattle'da, 2001'de Carlo Giuliani'yle omuz omuza Cenova'da, 2007'de Rostock'ta LPS-ATK saflarında.

Evet haklısın dünyaya bir kere gelinir. Bir bu hayatta haykırabilirsin anti-emperyalist, anti-faüst sloganları YDG saflarında. Bir başka hayat, bir başka sen, bir başka flu an olmayacak. O zaman ne duruyorsun.

Almanya'dan bir mücadele okuru

YDG

18

Merkezi Kongresi Central Congress/ Kongress /Congrès

**YDG'nin Mevcut Durumu ve İleriye
Taşınmasının Araçları Neler olmalıdır?**

**Wie sieht die konkrete Lage der
YDG aus und was sind die Mittel,
die sie voranbringen können?**

**What tools should be used
for the current
position of YDG and ways
in which YDG can be
promoted further?**

**23-24.02.08
11:00h**

**23.02.08 21:00 h
Konzert: Grup
Şiar**

**Haus der Jugend,
Deutschherrnufer 12,
60594 Frankfurt**

**YDG-Yeni Demokratik Gençlik +New Democratic
Youth + Neue Demokratische Jugend**

www.ydg-online.org info@ydg-online.org



Yeni Demokratik Gençlik 18. Kongre Siyasi Perspektif Taslağı

YDG'nin Mevcut Durumu ve İleride Taahhütlerinin Araçları Neler Olmalıdır?

Önsöz

YDG'nin 17 yıllık mücadele tarihinin gerçekçi bir tarzda analiz edilmesi, yine bu bağlamda gelecek sürecin ihtiyaçlarının açığa çıkarılması ve genel politik hattımız doğrultusunda, üretken bir çalışma tarzının bilince çıkarılması yafımsal öneme sahiptir. Geçmiş deney ve tecrübelerimiz ışığında başarılarımızı ve yanlışları asla tabulaştırmadan, mevcut durumumuzu kolektif aklın süzgecinden damıtarak geçirmek ve sosyal pratiğimizi yeniden kabba sokmak gerekmektedir.

İhtiyaç olma/ma durumu sürecin bağılıca çelişkileriyle direkt ilişkilidir. Gençlik kendi içerisinde homojen bir yapıya sahip olmadı gibi çelişkileri de statik değildir. Gençliğin çelişkileri değişken ve özgün olduğu için, bu çelişkilere cevap verecek mekanizmalarda kendisini sürekli değiştirmek, yenilemek zorundadır. Ebedi amaç, araç halindeki bütün mekanizmaları zamanla ve toplumsal gereği kalmadıkça ortadan kaldırmaksa, o zaman, bu mekanizmaların sürecin ihtiyaçlarına daha uygun hale getirilmeleri de bir o kadar zorunludur.

Zorlu süreçlerin öznelere olarak YDG'liler, sürecin sorunlarına kafa yoran, süreci bir bütün olarak anlayan, geleceğe basiretli bir şekilde bakma kudretini taşıyanlar olmalıdırlar. Sürecin yükü geçmişle oranla bugün daha da ağırdır. Ancak, omuzlamakta tereddüt etmediğimiz bu ağır yükler, karanlıktan aydınlığa doğru dönen kilometre taşları gibi yolumuzun doğru yönündeki ifaretleridir. Her YDG'li bu bilinçle, bu cüretle zorlu süreç karşısında daha fazla sorumluk bilincini kullandıdır.

"Gençliği kim kazanırsa, gelecek onundur" gerçekliği dün olduğu kadar bugünde en yakıcı bir şekilde önümüzde durmaktadır. Burjuvazi her türlü imkanlarını kullanarak gençliği kendi yedinde tutmak için her türlü yozlaşmayı sürekli devrede tutmaktadır. Ne var ki, gençlere yönelik bütün açık ve örtülü saldırılara rağmen halk gençliği içinde sorgulayan, toplumsal neden ve niçinleri araştıran bir kesim her daim varolabilmektedir. Ancak, burjuva kurumların istatistikî bilgilerinde de bakıldığında görebiliriz ki; halk gençliğinin her geçen gün burjuvaziye ve onların sistemlerine yönelik güvensizlikleri artmaktadır. Gençlik burjuva sistemde kendisine gelecek görememektedir. Ki, yine aynı istatistikî verilerin sonuçları gençliğin en büyük korkusunun gelecek korkusu olduğunu barizce belgelemektedir.

O zaman gelişen bu hofnutsuzlukları örgütlü güce dönüştürebilme çalışmasında ciddi yetersizlikler varsa ve bunlar hızlı bir şekilde aşılamıyorsa, sorun bizdedir. Yani diyalektik felsefenin ortaya koyduğu gibi iç çelişki belirleyicidir. Halk gençliği içindeki yığınlar sisteme hiç bir yerde bir bütün barışık değildir, dünyanın her yerinde onların sisteme karşı fikayetleri, toplumsal itirazları yükselmektedir. Temel mesele, kendi fikirlerimize, yani kongrelerimizde kolektifçe belirlenen politikalarımızı bilince çıkartarak, her fleyden

önce kendimize güvenerek, bıkmadan, usanmadan, halk gençliğine ulaşılmalıdır. Ve onları burjuva sömürü sistemine karşı küçük örgütlenmelerden büyüklerine doğru adım adım örgütlenme çalışmaları için çekmeliyiz.

İşte 18. Kongremizin anlamı bu meselelere kabca çözümler aramak ve bulmakta yatmaktadır. Geçmiş 17 yıllık sürecimizin değerlendirilmesinin ardından yeni döneme ilk tutacak olan siyasi perspektifimiz ele alınarak, her birimizce tartışılacak netleştirilecek olan alan, kongrelerimizdir.

Bu taslağta, 17. Dönem MYK'mızın bir yıllık görev süreci ve önceli tecrübeleri çerçevesinde yürütülmüş olduğu tartışmalar sonucu, yeni dönemde en doğru yönelim olarak belirlediği perspektif/yönelim bulunmaktadır. Bu taslağta doğru bulduğunuz bir çok nokta olabileceği gibi, kabul ettiğimiz bir çok belirleme de pekala bulunabilir. Esas olan tüm bunların, gerek ülke kongrelerimizde gerekse merkezi kongremizde taslağıta bu yönelimi hep birlikte tartışarak kolektif iradeyle 'en doğruya' ulaşılmaktır.

Taslağımızda YDG'nin kuruluşundan günümüze aldığımız yolu kısaca analiz ederken, önümüzdeki sürece yönelik hedeflediğimiz öncelik ve ilki gençliğin YDG açısından önemine şırsarla dikkat çekmeye çalıştık. Örgütlenme çalışmalarıımızdaki 'pratik' yetmezliğimizi tartışmaya açmaya çalıştık. Dolayısıyla, perspektif yazımız bu iki konuyu besleyen alt başlıklar halinde sunmayı doğru bulduk.

Bütün YDG'liler taslağıta bütünlüklü bir şekilde incelemeye çalışmalıdırlar. Kongremizde açık ve düzeyli fikirsel tartışmalar sonucu yaratacağımız bir birliklilik, 18. Kongre sonrası başarıları bir sürecin yarısının kazanılması demek olacaktır. Bu vesileyle bütün YDG'lileri, taslağıta yer alan tüm düşünce ve belirlemeleri gerçekçi bir şekilde analiz etmeye, daha somut ve doğru bir yönelim yaratabilme doğrultusunda, kongremizi canlı ve üretken bir siyasi tartışma arenasına çevirmeye davet ediyoruz.

2. YDG'nin Mevcut Durumu:

2.1 YDG, hangi süreçte ve hangi ihtiyaçların ürünü olarak kuruldu?

Yeni Demokratik Gençlik örgütünü ortaya çıkaran etmenlerin başında kuşkusuz ki demokrasi mücadelesi, göçmen emekçilerin, ifçilerin ekonomik, demokratik, kültürel ve sosyal talepleri üzerine mücadele belirleyiciydi. Fakat bundan önce bu örgütlenmeyi yaratan yada örgütlenmenin yaratılmasında etkide bulunan bazı etmenler vardı. Bunları dikkatle incelemek gerekiyor.

Bilindiği gibi ATÖF'in de ATÖK'inde önceli örgütlenmeler vardı. Almanya Türkiyeli Öncüler Federasyonu (ATÖF) kurulduğunda Avrupa'da tanınan ve etkin bir kurum durumundaydı. Avrupa'da Türkiyelilerin akademik bir örgütlenmesi olarak gençlik hareketi içerisinde öne çıkan bir örgütlenmeydi ATÖF. Daha sonraları Almanya Türkiyeli ifçiler

Federasyonu (ATÖF) kuruldu ve bu anlamda bizim açımızdan örgütlenme mücadelesinde ciddi bir potansiyel yaratılmış oldu. ATÖF'ten sonra diğer ülkelerde de ortaya çıkan federasyonlaşma çalışmaları ve örgütlenmesi giderek yığınlaşarak Konfederasyonlaşma süreci başlandı. Diğer federasyonlarla birlikte Avrupa'da merkezi bir örgütlenme olarak 1986 yılında ATÖK yaratıldı.

Avrupa Türkiyeli ifçiler Konfederasyonu (ATÖK) ortaya çıktı 1986'dan sonra yaşanan birkaç yıllık mücadele içerisinde görüldü ki; göçmen gençlik hareketine ciddi bir ihtiyaç var, ciddi bir talep vardı. Bu anlamda, o dönem ATÖK konseyleri içerisinde ya da ATÖK bünyesinde yürütülen tartışmalar, göçmen gençlik hareketinin örgütlenmesinin zaruri bir ihtiyaç olarak önümüzde durdu ve bu meselenin çözülmesi gerektiği yönündeki düşünce ortak kanaat olarak belirdi. Kolektif aklın egemenliği sonucu yönelim belirlendi ve örgütlenme çalışmaları derinleştirildi.

Bilindiği gibi birinci kurultayla 1990'lı yıllarda ATÖK-Gençlik Komisyonu ve onun yayın organı Yeni Demokratik Gençlik (YDG) resmen kurulmuş oldu. O dönemde YDG'nin siyasi alanda yürüttüğü faaliyetlerin başında, Türkiyeli göçmen gençliğin bedelli askerlik sorunu, yafıdıkları kültürel çalışmaları, ya da göçmenler üzerinde yürütülen baskılara karşı verilen mücadeleler, göçmen gençliğin ifçileri ve meslek bulma sorunları gibi ciddi toplumsal meseleler söz konusuydu. Bununla birlikte gençliğe hitap edebilmek için gençliği çekebilmek için sportif faaliyetlilikler söz konusuydu. O dönemler sportif etkinlik ihtiyaçları futbol ve voleybol alanında turnuvalar örgütlenerek çözülemeyen çalışıldı.

Bunun yanında kültürel faaliyet alanında ise alternatif kültür çalışmaları başlatılmakla birlikte bir amaç vardı. (Kaynak: YDG kuruyucu üyeleriyle yapılan röportajlar) GKSF bu arayışın bir ihtiyaç olarak kimsenin öngörmediği bir süreçte YDG faaliyeti olarak belirdi. Başlıardaki yenilik ve acemilikten sonra derneklerdeki kültürel çalışmaları zenginleştirdi ve çok ciddi sanatsal-kültürel başarıları imzalar başladı.

2.2 YDG, kuruluşundan bugüne kadar hangi siyasi zemin üzerinde yükseldi?

YDG kuruluş yıllarında ve sonraki yıllarda özellikle Türkiyeli göçmen gençliği kendi sorunları üzerinde örgütleyerek var oldu. YDG'nin siyasi çalışmalarıının bir ayağı, sistemin ayrımcı ve politikalarını tefihirini oluşturunca, ikinci ayağı ise Türkiyeli göçmen gençliğin yafıdıkları kültürler arası çalışmaları oluşturmaktaydı. Bu gibi politik temel çalışmaları referans alınarak, YDG kurultaylarının ve yürütülen politik kampanyaların içeriği bu şekilde doldurulmaya çalışıldı.

Sonraki yıllarda, genelde, gençliğin sorunları ve özeldede ise, göçmen gençliğin sorunları

doğrultusunda yapılan örgütsel çalışmalar ve analizler sonucu genel yönelim daha sade bir şekilde ortaya konuldu. Bu sürecin sonunda YDG, siyasi faaliyetlerini ve amaçlarını flu şekilde sadeleştirdi:

- «nsan hakları ihlallerine karşı çıkmak.
- Gençliğin akademik, demokratik ve ekonomik taleplerini sahiplenmek.
- Gençliğin sosyal ve psikolojik sorunlara çözüm getirmek.
- Gençliğe yönelik kültürel, sanatsal ve sportif faaliyetler yürütmek.
- Kadın Sorununa yaklaşım
- Doğanın tahrip edilmesini
- Enternasyonal ilişkiler geliştirmek
- (Bakınız: YDG kuruluşu, programı ve hedefleri)

Özü itibarıyla, YDG'nin ilk yıllarda Türkiyeli göçmen gençliğin yafıdıkları spesifik sorunları bazı siyasi ve örgütsel çalışmaları bu zemin üzerinde yükselttiğini söyleyebiliriz. Sonraki yıllarda ise YDG bütün göçmen gençliğin sorunlarına eşitliğini ve buradan da yerli-göçmen bütün gençliğin temel hakları mücadelesinde yolumuza görmekteyiz.

2.3 YDG'nin siyasi çalışmaları nelerdir?

YDG siyasi-örgütsel çalışmaları 18. yıldan girmiş durumda. Başında YDG öncesi ATÖF sürecini de göz önünde tutacak olursak bu süre iki misline çıkmaktadır. Yukarıda aktardığımız gibi YDG önemli aşamaları geride bırakarak ve her aşamada yeni tecrübeler edinerek bugünlere gelmiştir. YDG bu süreçlerin tecrübelerin toplamında ve uluslararası kardeşlik örgütlerin deneyim ve tecrübelerini de bir araya toplayarak, siyasi çalışmaları genel çalışma olmaktan çıkarak, gençlik alanındaki temel hakların gasp edilmesi meselesine yığınlaşarak yönelimini somutlaştırmıştır.

YDG'nin siyasi çalışmaları özünü belirleyen gençliğin temel hakları nelerdir? barış içinde yaşama hakkı, ifl hakkı, meslek hakkı, eğitim hakkı, erkek ve kızların eşitliği hakkı, ırkçılığı ve faizmin olmadığı bir ortamda yaşama hakkı, temiz bir şekilde yaşama hakkı, demokrasi ve katılımcılık hakkı, kendi yaşamını kendisinin belirlemeyebilmesi hakkı

Yukarıda belirlenen 9 temel hak YDG'nin politik çalışmalarıının içeriğini belirlerken, dönemsel politik çalışmalarıında esas ile tali arasında ayrım yapılmaktadır. Bu dokuz maddelik gençliğin temel haklarını 'gençliğin burjuva sistem ile olan bağılıca (ya da en önemli) çelişkileri' olarak da ele alabiliriz. Ancak politik faaliyette yığınlaşılmasında temel çelişkiler içinde bağı çelişkili belirleyip ona yönelmek zorundayız. Peki bağı çelişki neye göre ve

